

BIBLIA ÉS GYÜLEKEZET

2009. Húsvét

A Biblia Szövetség folyóirata

XXI. évfolyam 1. szám

Ára: 350,- Ft

Fény és reménység

„Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, ... sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.” (Rm 8,38-39)

Szilveszter 2008.

Gábor

Anita

Györgyi

Maresi

Dóri

Akik a vidámságról, játékról és ellátásról gondoskodtak

Gyuszó

Miksi

2008. szilveszter

Az ország különböző részeiből érkezett több mint ötven fiatal búcsúztatta vidáman az évet péceli székházunkban. Délután kettőtől túrával kezdődött az „est”, ami másnap ebéd után zárult. Közben közös játékok, vetélkedők színesítették a programot. A lelki tartalommal Tariska Zoltán lelkipásztor készült, az egyéb programokért és szervezésért pedig lelkes fiatalok feleltek. Köszönjük önzetlen szolgálatukat.

*

A képek a szilveszter hangulatába engednek bepillantást.

Ákos

A MÉLYSÉG FÉNYEI

A Bibliában gyakran találkozunk két olyan leírással, amit, ha olvas valaki, akkor rögtön érti, hogy mire utalnak. Ez a leírás a mélységről, és a sötétségről ad mintegy képes beszámolót, amiket azután gyakran össze is kapcsol a Szentírás, mint pl. a „halál árnyéka völgyének” bemutatásakor.

Azt pedig még a Bibliát ritkán olvasó ember is sejti, hogy ezeknek a képeknek nem fizikai értelmezést kell adnia, mert azok szinte mindig az emberi élet valamilyen sötét és reménytelen helyzetére vonatkoznak. Különleges – legyenek azok testi betegség, anyagi csőd, gyász, csalódás stb. okozta – helyzetekre, amik a kilátástalanság miatt váltak mélységgé, amit azután az az érzés kísér, hogy önerőből nem lehet kikapaszkodni belőlük; és azért kíséri ezeket sötétség, mert eltűnt belőlük az a kis fényugár is, amit reménységnek nevezünk.

Reménységen – a Bibliát olvasva – a jövőbe vetett hitet érthetjük. Aki reménykedik, az mindig a jövőtől vár valamit, általában sorsának jobbra fordulását. Szintén a Szentírás mutat be olyan embereket, akiknek nincs reménysége, vagyis semmit nem várnak a jövőtől; azért nem, mert reménységet tápláló, biztató jelet nem látnak. Olvashatunk olyanokról is, akiknek reménységük halott, vagyis olyasmit várnak, ami soha nem fog bekövetkezni. De találkozhatunk olyan személyekkel is, akiknek élő a reménységük. Ők azok, akik nem valamit, hanem valakit várnak. Várnak egy élő személyre, aki előtt nincs lehetetlen, aki uralkodik a vihar, a mélység, a sötétség felett; akit Jézus Krisztusnak neveznek.

A Biblia egyik fontos üzenete számunkra az, hogy az élet mélységei és sötétségei azért különleges alkalmak, mert Isten ezekben a sötét élethelyzetekben jelenti ki magát. A Szentírásban számtalan, erre utaló beszámolót találunk, például:

– A haldokló öreg Jákób esetében, amikor megáldotta fiait, és kedvenc

gyermekének, Józsefnek azt kívánta, hogy áldja meg őt Isten a „mélység áldásaival” (1Móz 49,25). József ezt bizonyosan értette, hiszen Isten őt a börtön mélységéből repítette az egyiptomi alkirályi trónra.

– Ezékiel próféta történetében, amikor számára Isten meg akarta mutatni dicsőségét, és azt parancsolta, hogy menjen ki a völgybe (Ez 3,22).

meg Jézus, és lecsendesítette a tengert.

Tehát Isten sokféle módon tanít arra, hogy a mélységek és a sötétség órái az ő különleges alkalmai, nagy áldások hordozói. A hívő keresztyén embernek ezért nem kell a mélységekben és a sötétség óráiban izgulnia, halálra válnia – hiszen érdemes hatalmas Urára várnia!

Az ó- és újszövetségi történetek, Jézus Krisztus földi élete és sok-sok ígérete mind olyan fényugarak, amik ott ragyognak a hívő ember életének mélységei felett. Sokan jutottak úgy Jézus Krisztusba vetett élő hitre, hogy életük mély és sötét völgyében Jézus kijelentette magát számukra – majd később arról tehettek bizonyosságot, hogy áldásukra vált a „nagy keserűség”, mert megismerhették Jézust.

Napjainkra hazánk, de egyházunk is különleges mélységben él: erkölcsi, gazdasági és lelki sötétségben. Még a keresztyének között is sok az elkeseredett és reményvesztett, akik nem látnak biztató fényt.

Folyóiratunk, a Biblia és Gyülekezet ez évi első száma ebben az elkeserítő és reményvesztett helyzetben szeretne segíteni olvasóinak, amikor minden írásunkban rámutatunk azokra a fényugarakra, amik ma is ott ragyognak a sötétség felett; és természetesen a fény forrására, a feltámadott és élő Jézus Krisztusra, valamint az övéi számára tett ígéreteire.

Azokat, akik az Úrba vetik reménységüket, Zakariás próféta a „reménység foglyai”-nak nevezte (Zak 9,12). Mi, Jézus Krisztusban hívő keresztyének tehát olyan reménység foglyai vagyunk, amiről bizonyosságot nyertünk, hogy „nem szégyenít meg” majd bennünket.

Maradjunk tehát továbbra is az élő remény foglyai, hiszen a mélység fényei ma is ragyognak, aminek feltámadt Urunk a forrása!

Aki pedig látja a fényt, az mondja el annak, aki nem látja azt!

Dr. Sípós Ete Álmos / Budapest

TÓTH ÁRPÁD: ISTEN OLTÓ-KÉSE

Pénzt, egészséget és sikert
Másoknak, Uram, többet adtál,
Nem kezdek érte mégse pert,
És nem mondom, hogy adósom
maradtál.

Nem én vagyok az első mostohád;
Bordáim közt próbáid éles kését
Megáldom, s mosolygom az ostobák
Dühödtté jáját és hiú mellverését.

Tudom és érzem, hogy szeretsz:
Próbáid áldott oltó-kése bennem
Téged szolgál, mert míg szívembe
metsz,
Új szépséget teremni sebez engem.

Összeszorítom ajkam, ha nehéz
A kín, mert tudom, tied az én
harcom,
És győztes távolokba néz
Könnyekkel szépült, orcád-fényű
arcom.

– Abban a történelmi helyzetben, amikor Júdeában és a betlehemi mezőkön a legnagyobb volt a fizikai, gazdasági, politikai és lelki sötétség, akkor ragyogott fel Isten dicsőségének fényjele, és jelent meg Jézus, a világ megváltója.

– A tanítványok életében, amikor a tengeri viharban a halászsok hajóját a megsemmisülés fenyegette, akkor, az éjszaka legsötétebb órájában jelent

FÉNYEK HÍVÓ ÉLETÜNK MÉLYSÉGÉBEN

A hívő életnek is vannak mélységei? Hát nem egyenes vonalú fejlődés jellemzi azt? Sőt: nem folyamatos emelkedés?

A jellemzője, a „trendje” jó esetben folyamatos növekedés, de közben van azért megállás, megfáradás, sőt bukás, elesés is. És vannak különösen nehéz, terhes, sötét, sőt szégyenletes szakaszok, ahol csak Isten ígéretei világítanak, és ahonnan csak az Ő kegyelme segít kijönni és továbbjutni. De az segít! Elég nekünk az Ő kegyelme hívó életünk mélységeiben is.

Szemléljük ezt most néhány bibliai személy életén, hiszen ezek a jelenségek ugyanúgy jelentkeznek a mi életünkben is. (A sok idézett igét érdemes kikeresnünk és tanulmányoznunk.)

1. Van olyan, hogy az Istenhez való ragaszkodása miatt kerül valaki mélységbe. A hűsége, meg nem alkuvó magatartása miatt lesz baja. Így került Sidrák, Misák és Abednégó a tüzes kemencébe (Dán 3), Dániel az oroszlánok vermébe (Dán 6), és ezért kellett átélnie Pál apostolnak sok szenvedést: hajótörést, megveretést, keserű csalódást barátokban, munkatársakban, több éves igazságtalan és látszólag értelmetlen börtönt, s a végén a vértanúhalált.

Csak úgy bírták ezt mindnyájan, hogy olyan szoros közösségük volt az Úrral, ami megvédte őket. Amit Pál így jelöl: az Úrban, a Krisztusban, az, mint egy mikroklíma körülvette őt minden helyzetben, és mivel ez a közeg állandó, minden körülmények közt teljes védelmet adott. Ezért írhatta le szenvedései felsorolása után ezt a mondatot: „Tele vagyok vigasztalással, minden nyomorúságunk ellenére csordultig vagyok örömmel” (2Kor 7,4).

Isten gyermeke nem keresi az Úrért való szenvedést, de ha része van benne, vállalja (Csel 5,41; Fil 1,29!). Tudja, hogy ha Isten miatt került bajba, számíthat hatalmas Urára, s a legsötétebb mélységben is az Ő jelenlétében van. Ezért ragaszkodik hozzá minden körülmények között.

2. Van olyan mélység is, amibe Isten küldi a hívőt, ahol próbálja, edzi, tisztó-

gatja az övét. Ez kohó, ami kiégeti a salakot. Ilyen mélységbe került József: a száraz kút mélyén, a rabszolgapiacon, a börtönben kellett tanulnia az alázatot, s az Istenben való feltétlen bizalmat. Soha nem kérdezte, hogy miért vagy meddig. De ő is szüntelen Isten jelenlétében élt, ezért nem volt hajlandó vétkezni Potifár feleségével „Isten ellen” (1Móz 39,9). Ismétlődő megállapítás a leírásban: de az Úr Józseffel volt. Ahova Ő küld, ott mindig velünk is marad.

(Zárójelben jegyezzük meg, hogy a magasság is lehet kísértés a hívőnek, de József a magas pozícióban is alázatos maradt, és egyedül Istennek adta a dicsőséget [1Móz 41,16. 50,20]. Ugyanerről számol be Pál: Fil 4,11-13.)

3. Néha Isten leengedi az övét valamely mélységbe, valamilyen céllal. Ez történt Jóbbal. Sokáig nem értette, miért történt ez vele, de Isten kezéből fogadta el, és mindvégig kapcsolatban maradt Istennel. A mélységben sem Isten háta mögött, hanem színe előtt tudta magát. Nemcsak beletörődött, hanem elfogadta, és a nagy próba (gyász, anyagi tönkremenetel, fájdalmas betegség, lelki magány) semmit nem változtatott az élő Istenhez való viszonyulásán. Akkor is vallotta: áldott legyen az Úr neve.

Ebben a mélységben az ad reményt a hívőnek, ha bizonyos abban, hogy Isten nem változik. Szemébe sem változtat azon a meggyőződésén, hogy Isten jó, Isten szereti, Isten tudja, mit tesz, nála készen van már a szabadítás is, és azoknak, akik Őt szeretik, minden a javukat munkálja.

Hasonló helyzetről beszél Jézus, amikor ezt mondta Péternek: „A Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát, de én könyörögtem érted, hogy el ne fogyatkozzék a hited” (Lk 22,31). Ebben a mélységben az a fény, hogy Isten szemmel tartotta Jóbot, Ő szabta meg szenvedésének határát (Jób 1,12. 2,6; 1Kor 10,13), Jézus pedig könyörög a tanítványért, akiről tudja, hogy nehéz helyzetben van, és nem engedi, hogy elfogyjon a hite.

4. Isten gyermekei néha azért kerülnek mélységbe, mert erejüket meghaladó terheket kell hordozniuk. Olykor „összejön minden” és nem bírják, vagy egyszerűen egy-egy nagy erőpróba után elfáradnak. Ilyenkor megszólal a test erőtlensége, előjönnek régi kételyek, a fizikai fáradtság lelki kimerüléshez is vezethet. Ha ehhez még a magánélet csődje, a szolgálat kudarca is társul, az túl sok lesz egyszerre.

Így járt Illés a Kármel-hegyi nagy erőfeszítés után, és ide jutott Keresztelő János Heródes börtönében. S milyen gyengéd szeretettel gyógyította Isten Illést, s milyen bölcs pedagógiával erősítette Jézus Jánost! (1Kir 19; Mt 11). Végző soron mindkettőjüknek az ige lett gyógyszerré, Isten szava jelentett fényt a sötétben, Jézus kedves üzenete adott új erőt, reményt, bizonyosságot. Mert Ő „erőt ad a megfáradottnak, és az erőtlen erejét megújítja” (Ézs 40,29. A 27. versben még ez a keserűség is megszólal: Isten már nem is törődik velem.)

5. Van olyan mélység is, amikor nem értjük az eseményeket, netalán nem értjük Istent. Úgy látjuk, Ő igazságtalan, nem tart rendet a világban, mert pl. a gonoszoknak jól megy dolguk, a hívőknek pedig sokkal nehezebb a soruk. Ászáf a Zsolt 73-ban nagyon őszintén leírja ezt. Fény órá is Isten jelenlétében áradt: amikor kérdéseivel Isten elé áll, megérti, hogy a két út között van nagy különbség, és nem cserélne a szerencsés gonoszokkal. Mindennél többet ér neki Isten közelsége.

6. Hívó életünk legszomorúbb mélysége azonban az, amikor saját bűneink miatt kerülünk mélyre. Amikor Ábrahám azt mondja feleségének: mondd, hogy a testvérem vagy, hogy nekem ne legyen bajom; és Péter ezt mondja a szolgálónak: nem is ismerem ezt a Jézus nevű embert. (Előtte ő vallotta: te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.) Ilyenkor kiderül, hogy a hívő is kísértethető, mert újjászületése után is megmaradt a régi természete (Gal 5,17). És a Kísértő ismeri gyenge pontjainkat, s

ott támad, ha nem vagyunk éberek. Ezért figyelmeztette Jézus tanítványait: „Legyetek éberek és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek; a lélek ugyan kész, de a test erőtlén” (Mt 26,41). Ezt komolyan kell vennünk, mert mi nem mondhatjuk el magunkról, amit Jézus: „Eljön a világ fejedelme, de bennem nincs semmije” (felettem nincs hatalma – Jn 14,30).

Ha így elbukik a hívő, örül az ellenség, rossz a lelkiismeret, sokakban kétségessé válik, hogy mehetnek-e tovább a keskeny úton, és bekövetkezik az a szomorú esemény is, hogy miattunk káromoltatik Isten neve a pogányok közt (Rm 2,24).

Van-e fény ebben a mélységben is? Kapott-e lehetőséget Ábrahám és Péter a továbbjutásra? Ábrahám visszament ahhoz az oltárhoz, amit előtte az Úrnak épített (1Móz 13,4), Péter pedig sírt a

bűne miatt, és megvallotta, hogy szereti Jézust (Jn 21,15).

Van remény a mélységben, és van szabadulás a mélységből, mert Isten kegyelmes. Vessünk a szívünkbe és tanuljunk meg több erről szóló ígét is! A zsolttáros a mélységből is Istenhez kiált, és magasztalja Őt, mert kegyelmes, nála van a bocsánat és bőséges nála a szabadítás (Zsolt 130). Mikeás a mélységből is felfelé néz az Úrra, és így dacol: „Ne örülj bajomnak, ellenségem, mert ha el esem is, fölkelek, ha sötétségben lakom is, az Úr az én világosságom!” (Mik 7,8). Áldja Istent, aki „nem tartja meg haragját örökké, mert abban telik kedve, hogy kegyelmet ad. Újra irgalmas lesz hozzánk, eltapossa bűneinket...” (18. v.).

Ne feledjük, amit Jézus ígért: „Az én juhaim... nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből” (Jn 10,28). Ezért vallja Pál

apostol is: „...sem magasság, sem mélység nem választhat el minket Isten szeretetétől...” (Rm 8,39). Bízunk abban, hogy Ő a mélységekben is szemmel tart minket, hűsége ott is fénylik és ad szabadulást, újrakezdést, győzelmet a benne bízóknak. Ragaszkodjunk csak Őhozzá!

Bátorítson annak tudata, hogy Jézus is megkísértetett mindenben, hozzánk hasonlóan, Ő ismeri erőtlenségünket, és Ő tud segíteni azokon, akik különféle mélységekbe esnek (Zsid 2,18; 4,14-16). Jézus Krisztus földi élete legnagyobb mélységeiben is ragaszkodott az Atyához. Hozzá kiáltott a Gecsemáné kert sötétjéből, de még a kereszten haldokolva, az Atyától elhagyatva – ami neki maga a pokol volt –, még ott is Atyját hívta. Kövessük a Mester példáját, és Ő meg fog őrizni minket, ígérete szerint.

Cseri Kálmán / Budapest

FÉNYEK A BŰN MÉLYSÉGÉBEN

Állítólag, a tenger mélyén, olyan mélységben, ahová már nem hatol be a nap fénye és a kinti világosság (kb. 400 m után), sincs teljesen sötét, valamiféle fény jelen van. Vagy az Északi sarkon, amikor beállnak a hosszú téli éjszakák, megjelenik az Északi-fény, és ott villózik a sötét éjszakai égbolton.

Ezekhez hasonlíthatók a bűn mélységének sötétségében megjelenő fények is.

Mindnyájan beleszülettünk ebbe a sötétségbe, ami szétáradva, mint a köd feddi be életünk minden területét. Áthatja gondolkodásunkat, érzelmvilágunkat, akaratunkat; és mindig sűrűbb lesz, szinte tapinthatóvá válik, amikor helyet adunk, engedünk a bűn uralmának. Nem teremt ilyen helyzetben világosságot sem a tanulás, sem a művelődés, sem az erőlködésből született cselekedetek hosszú sora, sőt még a magunk kigondolta vallásosság sem. Igen talá-lóan jellemzi ezt a helyzetet a Szentírás: „Tapogatózunk a falat, mint a vakok, tapogatózunk, mint akinek nincs szeme. Botladozunk fényes délben, mintha alkonyat volna, és sötétségben vagyunk, mint a holtak.” (Ézs 59,10)

De a csodálatos örömhírral is megismertet a Biblia, amikor arról tudósít,

hogy a bűn mélységében vergődő ember számára felragyogott a fény: a szerető Isten kimondhatatlan irgalmasságából fakadó kegyelem fénysugara. A szent Isten, aki gyűlöli a bűnt, de szereti a bűnöst – ismeri a bűn mélységében fuldokló embert, és irgalomra indult iránta.

Ezt a felcsillanó, meg-megjelenő sugarat felismerhetjük már a Biblia első lapjain; éppen ott és akkor, amikor az Isten megátkozta a bűnre csábító kígyót és a tőle elszakadt embert (Gen 3,15): „Ellenségeskedést támasztok közted (a kígyó) és az asszony közt, a te utódod és az ő utódja között: ő a fejedet tapossa, te meg a sarkát mardosod”. Profécia ez Jézus eljövételéről.

De a fénysugár üzenetét hordozzák a további események is: az özönvíz történetében megmenekülést szerző bárka; a Sodoma városából Lótót és családját kimenekítő angyalok, vagy a Mórija hegyén, Izsák közreműködésével bemutatott áldozat. Mindezek már Isten egyszerűlt Fiának embert mentő, helyettes áldozatáról profétálnak, és fénysugarak a bűn mélységébe jutott ember számára.

A történelem során számtalan szolgálját bízta meg Isten azzal a feladattal, hogy üzenetének közvetítésével vilá-

gosságot vigyenek a sötétségben élőknek. Amikor azután Isten Lelke megítéli „a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében”, azaz bűnként leleplezi mindazt, ami utálatos előtte, akkor ez már mint fény jelenik meg a leleplezett személy, népcsoport vagy társadalom számára. A megítélt bűn ugyanis az Istentől hirdetett kegyelem lehetőségét rejti magában.

A bűnbeeséstől napjainkig kíséri az emberiséget ez a kegyelemből sugárzó fény, amiről ezt olvashatjuk a Bibliában (Zsid 1,1): „Miután régen sokszor és sokféleképpen szólt Isten az atyákhoz a próféták által, ezekben a végső időkben a Fiú által szólt hozzánk, akit örökösévé tett mindennek...Ő Isten dicsőségének kisugárzása és lényének képmása...”

Ott, a Golgota keresztnél csapott össze a bűn sötétsége és a „világ világossága” Krisztusban, a Fiúban; és amikor elsötétedett az ég, és úgy tűnt, hogy győzött a gonosz ereje, győzött a bűn sötétsége – aközben a Jézussal egy időben megfeszített gonosztevők egyikének, és a keresztnél álló, a kivégzést vezénylő századosnak a szívében felragyogott az élet világossága.

Benedek Csilla / Pécel

FÉNYEK A GYÜLEKEZETI ÉLET MÉLYSÉGÉBEN

A FÉNY ÉS A FÉNYEK

Elgondoktál már azon, kedves testvérem, hogy mi kell ahhoz, hogy meglásd a téged körülvevő világot? Persze, kell hozzá először is egy világ, ami körülvesz tárgyaival, formáival, színeivel; de kell hozzá látó szem is. Nem érdektelen részletek ezek, de a mostani témánk szempontjából a harmadik fontos kellékre fordítsuk figyelmünket!

Ha nincs FÉNY, akkor nem látunk semmit. Ezért a tér és formák kialakítása után Isten rögtön *felgyújtotta a lámpát*: „Legyen világosság!” Ennek a világosságnak a fényénél meglátjuk azokat a formákat és színeket, amelyekre rávetődik a fény. Így azok sajátosságuknak megfelelően valamit visszatükröznek a fényből: a fekete semmit, a fényes szinte mindent. Amit fény nélkül egy üres, sötét térnek érzékelünk – egész addig, amíg el nem indulunk, és neki nem megyünk valaminek – az a fény hatására gazdag, szép, és érdekes világgá tágul a látó szem számára, amelyben felismerhető az út, meg az úttalan veszély is.

Földi világunk fényforrása a Nap. Fényét tükrözik vissza a tárgyak – ha süt –, de a sötétben gyújtott lámpás szerény fénye is a napfény gyümölcse, hiszen a korábbi fény hatására keletkezett energiahordozókból táplálkozik. A Nap tehát a Fény, s az általa megcsillanó tárgyak a fények. (Témánk szempontjából eltekintünk a csillagvilág milliárdnyi pislákoló fényétől.)

A GYÜLEKEZET FÉNYE ÉS FÉNYEI

Ami igaz a teremtett világra, igaz a gyülekezetre is. A gyülekezetről most, mint egy-egy egyházközösséghez tartozó közösségről gondolkodjunk! A keresztyén gyülekezet egyetlen önálló fényvel rendelkező fényforrása az élő Jézus Krisztus. Ő magát a „világ világosságának” nevezi. Ha Krisztus fénye nem ragyog fel a gyülekezetben, akkor ott teljes a lelki sötétség.

Amint a fizikai valóságban láttuk, a fekete tárgyak elnyelik, és nem tükrözik a fényt. János apostol szavaival (Jn 1,5):

„A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be azt.” Ha a gyülekezetben hangzik az evangélium, ha Jézus Krisztus világossága bevilágít oda, akkor – bár talán még egy tükröző felület sincs, akin megcsillanhatna a Fény – a fényforrást máris lehet látni! Akik betér-

mosták és megfehérítették ruháikat a Barány vérében.” (Jel 7,13-14)

A GYÜLEKEZETI ÉLET MÉLYSÉGEI

A mélységekről (valamint a magaslatokról) csak akkor érdemes gondolkodni, ha van világosság, hiszen anélkül – mint láttuk – sötét és üres minden. Ha egy gyülekezetben nem Krisztus világossága fénylik, ott szinte felesleges a mélységek elemzése.

A mélység lehet a három-szintű világkép része, ahol lent, a mélységben az istenellenes erők birodalma, a halál birodalma van. Felette élünk mi, az éppen földi életünket élők, és legfelül, fenn az égben lakik Isten és az ő angyalai. Alattunk a sötétség, felettünk a fény. Bár tudjuk, hogy az ilyen térbeli szemlélet nem felel meg a valóságnak, mégis, szemléletes képként, a Biblia is gyakran él vele. Így beszélhetünk mi is a gyülekezeti élet mélységéről, mint azokról a jelenségekről, amelyek a nem Isten terve szerinti gyülekezetet jellemzik.

Olvashatunk azonban a Bibliában más vonatkozásban is a mélységről: „Ó, Isten gazdagságának, bölcsességének és ismeretének mélysége!” (Rm 11,33) Itt valami kikutathatatlan gazdagságra, titkokra utal a *mélység* szó, mint ahogyan a bibliai korokban az ember számára a föld méhének kincsei, vagy a tenger mélysége kikutathatatlan volt.

Tekintsünk most rá mindkét féle mélységre!

ISTENNEK NEM KEDVES MÉLYSÉG /

A FENEKETLEN SÖTÉTSÉG

Aki már tekintett le fellegvár kútjának nyílását lefedő rácson keresztül, annak van fogalma róla, hogy mi a feneketlen sötétség. Ugyanaz a ragyogó napfény süt a kút szájánál is, mint körülötte az egész várudvaron, mégsem látunk benne semmit.

Ilyen az a gyülekezet, ahol nincsenek újjászületett, fehér ruhát nyert hívő emberek. Lehet a *kútnak* nagy mélysége a történelemben – pl.: a reformációig, vagy akár a honfoglalásig visszanyúló hagyományok –, vagy lehet a *kút* díszes

FÜLE LAJOS: NÖTTÖN NŐ

Lázad sorsa ellen
mindenütt a nép.
- Ő nem lázadozva
adta életét,
s míg keresztre menve
szenvedett sokat,
tudta: nem hiába
lesz az áldozat.

Azért halt meg értem
Ő, A LEGNAGYOBB,
hogy én ne maradjak
annak, ki vagyok.
Győzelemre vágyjam,
mert van győzelem
bűnökön, halálon,
kísértéseken.

Már az életemben
állandó a harc,
de ragyogva néz rám
az a KRISZTUS-ARC.
Nőttön nő a fénye
lelkemben, pedig
fáradok már, s lassan
beestvéledik.

nek a világból, azok a maguk fénytelen, piszkos lelki ruháját hordják, de már láthatják a fényt, bár még nem tükrözik azt. Hogy egy másik bibliai képpel éljünk: aki a királyi menyegzőre érkezik, az ott menyegzői ruhát kap; fényeset, gyolcsból készültet, tisztát. Akinek nem kell a tiszta, annak osztályrésze marad a külső sötétség. (Jel 19,8; Mt 22,13)

Minél több a *fényes ruha*, annál nagyobb a világosság a gyülekezetben.

„Kik ezek a fehér ruhába öltözöttek, és honnan jöttek?... Ezek azok, akik nagy nyomorúságból jöttek, és meg-

műemlék, lehet szépen zengő orgonája, látogathatják sokan, Isten országa szempontjából mégis láthatatlan. Ebben az állapotában szinte mindegy, hogy sokan látogatják-e, vagy kevesen. Talán már kong az ürességtől, de lehet, hogy csak elnyeli a fényt a nagy tömeg képviselte teljes lelki sötétség.

ISTENNEK NEM KEDVES MÉLYSÉG / A HOMÁLYOS TÜKRÖK

Ha azonban van a kút fenekén egy kis víztükör, ami visszaveri a fentről jövő világosságot, máris megszűnik a mélység feneketlensége.

Ahol Isten igéjét hirdetik, ahová bevilágít a Világ Világossága, ott ő Szentleke által hitet ébreszt emberekben, s a gyülekezetben élet támad – és derengeni kezd a fény. Ahogyan a hívők életében kiábrázolódik Krisztus, úgy tükrözik egyre tökéletesebben a Világ Világosságát: „Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz, a teljes délig.” (Pld 4,18)

ISTENNEK NEM KEDVES MÉLYSÉG / A VÉKA ALÁ REJTETT LÁMPÁS

Diákkoromban barlangásztam. A föld mélyén, a barlang teljes sötétjében a karbidlámpa apró fénye adott annyi világosságot, hogy egy kis csoport baj nélkül tudott tájékozódni annak fényénél, és

megtalálta a kivezető járatot. Tönkrement lámpával, fény nélkül, a mélységben rekedt barlangászok számára a mentő expedíció messziről felderengő fénye a szabadulást, az életet jelenti.

Isten a Szentlélek *olaját* tölti az újjászületettek lámpásába, és elküldi őket a mélység sötétjébe – lehet, hogy épp egy besötétetett gyülekezetbe – hogy világítsanak. Életeket ment meg az, aki arra használja kapott világosságát, hogy másokat is kivezessen a sötétségből. A csak saját üdvösségével foglalkozó, vagy esetleg a besötétetett gyülekezetből kimenekülő hívő ember olyan, mint aki véka alá rejtje lámpását.

„Ti vagytok a világ világossága” – mondja Jézus tanítványainak, és úgy folytatja, hogy „lámpást sem azért gyűjtanak, hogy a véka alá rejtsek, hanem hogy a lámpatartóra tegyék, és világítson mindenkinek a házban. Úgy tündököljék a ti világosságotok az emberek előtt – fejezi be a gondolatot Jézus – hogy lássák a ti jó tetteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat!” (Mt 5,14-16)

Végezetül vessük tekintetünket a fény forrására:

**AZ ISTEN SZERINTI MÉLYSÉG / A KI-
APADHATATLAN GAZDAGSÁG MÉLYSÉGE**
Mind a három-szintű világkép, mind

a várbeli kút példája azt sugallja, hogy a világosság fentről jön, azaz Istentől származik. Jakab apostol is ezt a képet használja, amikor arra figyelmeztet, hogy ne tévelyegjünk, mert „minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosság Atyjától száll alá, akinél nincs változás vagy változásnak árnyéka.” (Jak 1,17)

Ez is mélység! De nem a sötétség mélysége, hanem a kiapadhatatlan gazdagságé. Olyan kincses-zsák, amibe nem lehet olyan mélyen belenyúlni, hogy elérjük az alját!

Ki az, aki az Atyától szállt alá, és nincs benne változás vagy változásnak árnyéka? Az Úr Jézus Krisztus az, a Világ Világossága. És ő – a háromszintű-világképnél maradván – nem csak közénk szállt alá, hogy fényt hozzon, és kivezessen a mélység sötétjéből, hanem „alászállt a poklokra...”, de „harmad napon feltámadt”.

Erre emlékezünk ezen a húsvéton is, és minden vasárnap, vagyis minden úrnapiján.

Még a legnagyobb sötétségben élő gyülekezet is, ha tekintetét felemeli a fény forrására, megtalálja a mélységből kivezető utat.

Dr. Viczián Miklós / Budapest

HAZÁNK ÁLLAPOTÁNAK FÉNYEI

(ISTEN SZUVERENITÁSA ÉS KEGYELME)

Amiként egy hosszú, súlyos betegségben az ember lassan beletörődik a fájdalomba, úgy kezdjük már megszokni, hogy országunk, nemzetünk bajban van. Csak sejtjük, mekkora a baj, és nem tudjuk pontosan, mi jöhet még. Úgy gondolom – szeretnék nagyot tévedni –, hogy sok jót nem várhatunk a közeli jövőben. A válság olyan, mint egy lefelé tekeredő spirál, azaz a válság mindig válságot okoz. A gödör, amibe népünk belecsúszott, nagyon mély, és attól tartok, még nem vagyunk az alján. Ha csoda nem történik, akkor akár gazdasági összeomlás, éhínség, járványok, közigazgatási káosz is bekövetkezhet.

Olykor azt hallom kedves testvérektől, hogy a keresztyének „nem

szabad” sötéten látni a dolgokat, sőt optimizmust kell sugározni; aki szorong vagy kesereg, annak baj van a hitével. Ezzel a vélekedéssel nem értek egyet. Isten ugyanis azt akarja, hogy a dolgokat olyannak lássuk, amilyenek: ha sötétek, akkor sötétnek, ha világosak, akkor világosnak. Az Úr a valóság Lelkét adta nekünk.¹ Nem az a jó hívő ember, aki minden csapást mosolyogva fogad, és nem az az igazi kegyesség, ha országunk romlásával nem törődünk, mert „csak a lelkiek érdekelnek” bennünket. Jézus is sírt Jeruzsálemért, Pál apostol kesergett a zsidóság sorsáért. Sírunk-e mi nemzetünk sorsa miatt? Fáj-e, hogy növekszik a kiszolgáltatottak száma, hogy gyűlik a düh és

harag a szívekben, hogy a következő nemzedékre már az iskolában is veszály leselkedik, hogy a hazugság, és a nyomában járó nyomor szökőárszerűen áraszt el mindent?

Megvan a helye és ideje a kétségbeesésnek. Ez nem hitetlenség. Jézus is félt a sorsától, pedig bízott az Atyában (pl.: Mt 26,37-38). Ne akarjunk különbséget látszani nála!

Isten nagy szolgája, Kálvin János születésének ötszázadik évfordulójáról emlékezünk meg ebben az évben. A genfi reformátor súlyos politikai és lelki válság idején élt. Egész életműve pedig a Biblia igazságának feltárása volt. A mai evangéliumi közösségek megfedkezni látszanak róla, hogy hitbeli látásukat annak

a fénynek köszönhetik, amit az Úr – a többi reformátorral együtt – Kálvinnak adott. Ez a világosság a mostani helyzetben is kiutat jelenthet számunkra.

Kálvin teológiájának két legfontosabb momentuma az Úr szuverenitása és kegyelme. A kettő elválaszthatatlan: a Biblia az Úr szuverenitásában a kegyelmét, és kegyelmében szuverenitását mutatja meg. Ez a biblikus szemlélet, és ez az, amire minden válságban szükségünk van.

Isten olyan Úr, aki önmagán – illetve a Szentháromság csodálatos személyein – kívül senkivel sem tanácskozik. Egyedül dönt el mindent, és mindent megvalósít, amit eldönt. „Mind megteszi az Úr, amit akar, az egekben és a földön, a vizekben és minden mélységekben” (Zsolt 135,6). Ezért minden dolog végső magyarázata az ő szuverén, vagyis független döntése. Ez az a pont, ahol az emberi gondolat megtorpan, ahol a kínzó kérdéseknek el kell csöndesednie. Minden kérdésünkre ez a legutolsó válasz: azért, mert Isten így akarta.

Az abszolút szuverenitás sajátos isteni vonás, ami megkülönbözteti Urunkat a teremtményeitől. Rajta kívül ilyen értelemben senki nem szuverén. Minden hatalom forrása az ő tökéletes hatalma, minden szabadság forrása az ő tökéletes szabadsága, és minden akarat forrása az ő mindenható akarata. Nem versenget semmilyen akarat az övével! Ha ez másként lenne, Isten nem is volna Isten.

Nehéz helyzetekben olykor szeretnénk felkiáltani: Uram, mutasd meg akarodat, hatalmadat, cselekedj már! Pedig valójában semmi mást nem látunk, mint az ő cselekedeteit. Az utcán járó emberek, a suhanó autók, az ablakon kopogó esőcseppek – mindezek akaratának megnyilvánulásai. Nem csönget be a postás, nem szólal meg a telefon, nem indulunk útnak, és nem érkezünk meg, csakis az ő szuverén akaratából. Ézsaiás próféta így mondja ezt: „Uram, te szerzel nekünk békességet, hiszen mindent te tettél, ami velünk történt” (Ézs 26,12).

Sokan vélik úgy, hogy Isten tervébe hiba csúszott a bűnesettel. Nemrég olvastam egy evangéliumi könyvben, hogy amikor az ember elbukott, „Isten

szép kis probléma előtt állt”. Az író szerint, Isten, ebben a nehéz helyzetben úgy döntött, elküldi Fiát, hogy megváltsa a világot. Micsoda szeretet! Gyönyörű dolog így ábrázolni az evangéliumot, csak egy baj van vele: hogy nem igaz. Isten nem a bűneset után, hanem a világ

GARAI GÁBOR PÉLDÁZAT A SZERETETRŐL

A szeretetet szét kell osztani
az emberek között – hogy el ne
fogyjon.

Azért teszel félre egy maroknyi
kovászt,
hogy kenyeret kelessz és süss belőle,
s azzal egész háznépéd jóllakassad.

Ha nem őrzöl meg egy kevés kovászt
utoljára dagasztott kenyeredből,
tékozlásod bélyegét éget
homlokodra, és sorra elhagynak
híveid.

Utolsó falás kenyered akár
tűzbe is vetheted; ha kovászt
égsz el, éhenvész házörző kutyád is.

Ha nem adsz – vagy ha nem kérsz
cserébe
kovászdóért – kovászt,
s a szomszédod is így tesz,
egész országok elnéptelenednek.

(Persze, a kovászt se mindent
keleszt meg,
ha sárba gyúrod, abból nem kenyér lesz:
nem osztja szét s nem őrzi meg magát.)

A szeretetet szét kell osztani,
mert természete szerint oszthatatlan;
mikor már másnak nem jut,
magadnak sem marad belőle.

teremtése előtt döntötte el, hogy el fogja küldeni Fiát, aki üdvözíti a választottakat (pl. Ef 1,4). Tökéletes tervet alkotott, és azt lépésről lépésre kibontakoztatja. Nincsenek véletlenek, és a dolgok nem történhetnek sokféleképpen.

Amikor azt mondjuk valamire: Isten akarata, ezzel gyakran azt fejezzük ki, hogy az ő tetszése szerint való. Csak hogy Isten akaratában gyakran benne van olyasmi is, ami nem a tetszése

szerint való. „Én alkotok fényt, én teremtek sötétséget, és szerzek békét, én teremtek gonoszt; én az Úr teszem mindezeket” (Ézs 45,7). Vannak rossz, sőt ítéletes dolgok, amelyek egy magasabb szempontból az Úr tervébe illeszkednek. Hazug lelket küld, hogy összezavarja a gonosz királyt (1Kir 22), pedig a hazugság bűn. Megkeményíti a fáraó szívét, hogy a fáraó – saját gonoszsága szerint – süllyedjen az ítéletbe (2Móz 6,28). Jézus ráparancsol Júdásra, hogy vigye véghez eltervezett bűnét (Jn 13, 27). Ha Isten nem akarná, nem lenne halál és ítélet sem, bár ezekben sem gyönyörködik.

De származhat-e Istentől bármi rossz? Természetesen nem. Isten tökéletesen szent, a bűn nem tőle, hanem az ördögtől és a megromlott emberi szívből származik. De nem adhatjuk fel azt az igazságot, hogy a bűn és a bukás, valamint mindezek ítélete is része Isten örökkévaló tervének; különben megfosztanánk őt mindenhatóságától és szuverenitásától.² Ráadásul, ha azt állítanánk, hogy a bűn Isten akaratán kívül esik, ezzel azt is mondanánk, hogy nincsen hatalma fölötte.³

Milyen érzékletesen fejezi ki mindezt a vezetőkre nézve a zsoltár: „embert ültetél a nyakunkra” (Zsolt 66,12). Másként alakultak a dolgok, ahogyan szeretttük volna. Másként, mint ahogy Isten törvénye szerint való.

Országunknak hazug, kizsákmányoló kormánya van, s a legfelsőbb köröktől a hétköznapjainkig beborít mindent a korrupció. Az emberek az utcán, a boltban, sőt a gyülekezetben is kedvetlenek, szoronganak. De mindez nem véletlenül, hanem annak az Istennek döntése szerint van így, aki mindent elhatározása szerint cselekszik.

A református hit másik pillére: Isten kegyelme. Isten kegyelme nem kisebb, mint a hatalma. Olyan a kegyelme, mint ő maga: végtelen, tökéletes, örökkévaló – és szuverén. Nem függ a körülményektől, a politikai helyzetétől, de a pillanatnyi állapotunktól sem. Nem függ attól, hogy éppen erősek vagy gyengék, bátrak vagy kétségbeesettek vagyunk-e. Nem függ attól, hogy éppen győztünk-e egy kísértés fölött, vagy elbukunk-e egy bűnben. A kegyelem egyedül Isten szuverén döntésétől függ, amit meghozott érdekünkben,

és soha nem fogja azt visszavonni. Ezt a kegyelmet ismerhettük meg Krisztusban.

Még a bűnön keresztül is képes munkálkodni ez a kegyelem. Amikor Isten hazug lelket küldött a hamis prófétának, ezáltal igaz szolgáját, Mikeást, győzelemre vitte. Amikor megkeményítette a fáraót, ezáltal kiszabadította népét Egyiptomból. Júdásnak, a kárhozat fiának árulása eszköz volt, hogy végbemehessen a megváltás.

Országunk jelenlegi helyzetének kialakulásában nagy tévedések és bűnök is közrejátszottak. De nem történhetett akkora tévedés, és nem eshetett akkora bűn, ami ne vitte volna előre Isten jó tervét. Az Úr úgy döntött, hogy kegyelmének gyémánt ékszerét a bűn és az ítélet sötét bársonyára helyezi. A rossz vezetők is az ő akaratát hajtják végre; lehet, hogy sokak romlására és ítéletére, mégis az Úr dicsőségére és népe javára.

Soha nem tudjuk pontosan, mi fog történni. De bármit végez Isten, azt irántunk való szeretetéből végzi. Kegyelem az is, ha próbák alatt formáltatunk. Megvan az ideje a sírásnak, de Isten Igéje arra ösztönöz, hogy lássunk túl a könnyeinken. Remélhetjük, hogy a csapások alatt nem mindenki fog megkeményedni

– lesznek, akik Istenhez fordulnak a nyomorúságban, és megismerik őt.

Mi tehát a dolgunk? Várni, reménykedni, imádkozni? Egyrészt igen. Másrészt viszont nagy hiba lenne, ha itt le ragadnánk, gondolván, hogy „az Úr úgyis elvégzi, amit akar”. Isten az ő szuverén és

PARANCS JÁNOS: A SZEGÉNYSÉGRŐL

sokáig fősvénykedtem
mint a hörcsög
éléskamráimba hordtam
az éltető magvakat
mindig a télre
mindig a hét szűk esztendőre
ma már tudom
a tartalék
romlékonyabb mint a gomba
a fölösleg kártékonyabb
mint a jégeső a sáskajárás
csak aki mindenét szétosztja
kegyelmet csak az remélhet

kegyelmes akaratát – a szabadítást, az evangélium hirdetését – az övéin keresztül akarja megcselekedni. Jézus az egyházon keresztül válik láthatóvá, megismerhetővé. Mikor volna nagyobb szükség a keresztyénekre, mint éppen válság ide-

jén? Hol vannak az irgalom hírnökei? Elözönlötték már az utcákat? Vagy ott-hon maradtak, és a redőnyt is lehúzták? Ott állnak-e a református keresztyének a szenvedők mellett, vagy a saját sebeikkel vannak elfoglalva? Vigasztaljuk-e a kétségbeesetteket, vagy csak szűk, zárt közösségekben pátyolgatjuk egymást? Adakozunk-e a bajbajutottak számára – hittel várva az égi utánpótlást –, vagy elkezdünk kuporgatni ijedtünkben?

Ahogy jön a tavasz, egyre később sötétedik. Szeretem nézni, amint a feketébe boruló égen feltűnnek az első csillagok. Hiszem, hogy Isten azt akarja: a mostani sötétedésben minden gyermeke ragyogjon – hirdetve kegyelmét: mindenkinek!

Balavány György / Biatorbágy

Jegyzet:

1. Jn 15, 13; 16, 17. A használatos magyar fordítások szerint az Igazság Lelke, de e helyeken a Biblia az igazságról a valóság értelmében beszél (pneuma thész aletheiosz).
2. Sok spekulatív vita folyik ezekben a kérdésekben. Annyi biztosan állítható, hogy Isten tulajdonságai tökéletes harmóniában vannak egymással.
3. Vö. Sebestyén Jenő: Református dogmatika 156-163.

FÉNYEK A HALÁL MÉLYSÉGÉBEN

Shakespeare Hamlet című drámájában a főhős az öngyilkosságot fontolgatja. Kívánja is a halált, mert akkor megszűnének földi gyötrelmei, de ugyanakkor visszariad tőle, mert bizonytalanság és balsejtelem kínozza (Arany János fordításában): „Lenni, vagy nem lenni, az itt a kérdés. / Akkor nemesb-e a lélek, ha tűri / Balsorsa minden nyűgét s nyilait; / Vagy ha kiszáll tenger fájdalomja ellen, / S fegyvert ragadva véget vet neki? / Meghalni – elszunnyadni – semmi több, / ...Meghalni – elszunnyadni – és aludni! / Talán álmodni: ez a bökkenő; / Mert hogy mi álmodok jönek a halálban, / Ha majd lerázzuk mind e földi bajt, / Ez visszadöbbszent.”

Hamletnek a halál – alvás, de fél a szörnyű álmoktól, amiket majd álmodhat. Nyilvánvaló, hogy számára a halál sötétségében semmi vigasztaló fény-

gár nincsen. Kétségtelen, hogy manapság sok istentelen ember a dán királyfihoz hasonlóan gondol a halálra – a hívő emberek azonban teljesen másképpen.

Ez azért van így, mert a hívő emberek a Szentírás alapján elhiszik, hogy Jézus Krisztus valósággal feltámadt a halálból. Bár Jézus, már kereszthalála előtt is több alkalommal megmutatta, hogy hatalma erősebb a halálnál, hiszen halottakat ragadott ki a halál karjaiból; a legnagyobb csodája azonban mégis az volt, amikor isteni erejénél fogva „harmadnapon halottaiból feltámadt”. Ennek alapján a keresztyének teljesen bizonyosak afelől, hogy ebben a világban nem a halálé az utolsó szó, hanem az Úr Jézusé. A feltámadt Krisztus pedig drága ígéretekkel ajándékozta meg a benne bízókat, s ezek az ígéreték – mint egy-egy fényforrás – ragyogóvá

teszik a halál mélységét azok számára, akik bíznak Jézusban és az ő szavában. Ígéretei azért olyan roppant jelentőségűek, mert azokat ő – aki feltámadt a halálból – mondta; így ígéretei igazság tartalmának egyetlen biztosítéka ő maga lett.

1, Feltámadt Urunk ígéretei alapján – a halál sötétségében – fényforrás számunkra az örök élet reménysége. Ő egyértelműen megígérte (Jn 3,36), hogy ha bízunk benne, akkor örök életünk lesz: „Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem Isten haragja marad rajta.”, és (Jn 5,24): „Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki az én beszédemet hallja és hisz annak, aki engem elküldött, örök élete van, és nem jut ítéletre, hanem már átment a halálból az életre.”

Mi tehát tudjuk azt, hogy a legkevésbé se a megsemmisülés, nem is az örök boldogtalanság, a kárhozat, a külső sötétség vár a halálban bennünket, hanem a boldog örök élet.

2, Feltámadt Urunk ígéretei alapján fényforrás számunkra a boldog átmeneti állapot ténye is. Amikor elérkezik halálunk perce, és öntudatos lelkünk elválk testünkől, akkor a feltámadásig boldog átmeneti állapotba kerülünk. Jézus, a gazdag és Lázár példázatában (Lk 16,19-31) tanított erről, kifejtve, hogy a hívők „Ábrahám keblére” vitetnek, és ott vigasztaltatnak, ami boldogságukat jelenti. Ezért: „... boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva. Bizony, azt mondja a Lélek, mert megnyugszanak fáradozásuktól, és cselekedeteik követik őket.” (Jel 14,13)

3, Feltámadt Urunk ígéretei alapján fényforrás számunkra a testi feltámadás is. Jézus mondta: „Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él, és mindenki, aki él, és hisz énbennem, soha meg nem hal. Hiszed-e ezt?” (Jn 11,25-26) Ez azt jelenti, hogy a Jézus Krisztusban való hitben meghalt emberek lelke nem marad örökké a boldog átmeneti állapotban. Eljön az idő, amikor a lélek új testet kap, ami teljességgel hibátlan lesz: „... mert eljön az óra, amelyben mindazok, akik a sírban vannak, meghallják az ő hangját, és kijönnek.” (Jn 5,28-29a)

Pál apostol erről vallott reménysége, de egyúttal Isten kijelentése szólal meg a 2Kor 5,1-9. versekben: „Mert tudjuk, hogy ha ez a földi sátorházunk elbomlik, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló ház a mennyben. Azért is sóhajtozunk ebben, mert mennyei hajlékunkat szeretnénk erre felöltöteni... Maga Isten az, aki minket erre felkészített, és aki a Lélek zálogát is nekünk adta.” A Szentlélek, a feltámadást még részletesebben fejtegeti a „feltámadás himnuszában”, az 1Kor 15. részben.

4, Feltámadt Urunk ígéretei alapján fényforrás számunkra az eljövendő Isten Országá is, az új Ég és új Föld ígérete: „Ne nyugtalankodjék a szívetek: higgyetek Istenben és higgyetek énbennem! Az én Atyám házában sok lakóhely van, ha nem volna, megmondtam volna nektek. Elmegyek, hogy he-

lyet készítek nektek...., ismét eljövök és magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.” (Jn 14,1-3)

Megváltónk ígéretei arra mutatnak, hogy egyszer majd megvalósul Isten Országá. Arról a birodalomról – ahol a hívők feltámadt testben lesznek jelen – csodálatos képekben beszél a Biblia, már az ószövetségi próféciaikban is, de különösen a Jelenések könyvében (21,3-5): „... maga Isten lesz velük; és letöröl minden könnyet szemükről, és halál nem lesz többé; sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak. Aki a trónon ült ezt mondta: Íme mindent ujja teszek. Így szólt: Írd meg, mert ezek a beszédek megbízhatók és igazak.”

5, Feltámadt Urunk összes ígérete közül mégis azok világítják meg leginkább a halál mélységeit, amikben azt ígéri, hogy a halálban együtt lesznek vele megváltott hívei. Jézus ezt a kívánságát világosan fogalmazta meg főpapi imádságában (Jn 17,24): „Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, azok is velem legyenek ott, ahol én vagyok, hogy megláthassák az én dicsőségemet, amelyet nekem adtál...” Tanítványait bátorította az utolsó vacsorán (Jn 14,3): „... ismét eljövök, és magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.”, illetve (Mt 26,29): „Mondom pedig nektek, hogy mostantól fogva nem iszom a szőlőtökének terméséből mind ama napig, amikor újat iszom veletek az én Atyám országában.” A Golgota hegyén, a mellette felfeszített gonosztevőt pedig így vigasztalta: „Bizony mondom neked, ma velem leszel a paradicsomban” (Lk 23,43). Pál apostol is ezzel a bizonyossággal bírt, amint arról szavai tanúskodnak (Fil 1,23): „Mert ez a kettő szorongat: Kívánok elköltözni és Krisztussal lenni, mert ez sokkal inkább jobb, de miattatok szükségesebb e testben megmaradnom”; vagy: „...inkább szeretnénk elköltözni a testből, és hazaköltözni az Úrhoz” (2Kor 5,8b).

Vigasztalást jelentett ez az első keresztyén vértanú, István számára is, hiszen ezt mondta (Csel 7,56-60): „Íme, látom a megnyílt eget, és az Ember Fiát az Isten jobbjára felől állni... Uram Jézus, vedd magadhoz lelkemet!” – és miután ezt mondta, meghalt.

Elérkezik tehát majd számunkra az az idő, amikor az örökkévalóságban azt tehetjük, ami földi életünkben is boldogságunk forrása volt; de most már megváltónkat színről-színre szemlélhetjük, dicsőíthetjük, zavartalan közösségben élnünk vele – mind az átmeneti állapotban, mind pedig a feltámadás után.

Ha hiszünk Jézus Urunk ígéreteinek, akkor számunkra a halál félelmes sötétsége oszlani kezd: áttöri azt a feltámadt Jézus dicsőségének fénye, átragyogja a Világ Világossága. A zsolotáríróval együtt imádkozunk mi is: „Ha azt mondom: A sötétség bizonyosan elborít engem és a világosság körülöttem éjszaka lesz, akkor a sötétség nem borít el engem, és fénylik az éjszaka, miként a nappal; a sötétség olyan, mint a világosság” (Zsolt 139,11-12).

Legyen dicsőséges az Úr minden drága ígéretéért, és azokhoz való kitartó hűségéért! Ezek az ígéretek világosítsák meg számunkra a reménység ösvényeit a halál félelmetes és reménytelen sötétségében! Nekünk pedig, akik a halál földjén lakozunk: „... akár itthon, akár a távolban vagyunk, az a célunk, hogy elnyerjük az ő tetszését” (2Kor 5, 9).

Hamlet királyfi gyötördésével szemben ezért tehet az isteni világossággal megajándékozott keresztyén ember ilyen boldog hitvallást (Füle Lajos, Körülkerítve): „Körülkerítve kegyelemmel / mindent másképpen lát az ember, / mert érti már, mit látva lát, / az életet és a halált.”

Sípos Ete Zoltán / Szeged

FÜLE LAJOS: ÜRES SZOBA

Üres szoba a lelkem Nélküled:
semmitmondó falak
ásítanak körül halott teret.
Betölthetné Szavad,
ha mondanád,
még egyszer mondanád,
hogy várjak Rád megint,
s az életért feledjem a Halált,
ki prédának tekint.
Hát várok Rád, jó lesz,
ha tetten érsz,
mikor üres lelkembe visszatérsz.

FÉNYSUGÁR A GYERMEKNEVELÉS KUDARCAI KÖZÖTT

A gyermeknevelés kudarcaira utaló jeleket – sajnos – társadalmunkban, de a családban is sokszor tapasztalhatjuk, ami azután aggodalmat kelthet bennünk. Ijesztő arra gondolni, hová vezet a társadalomban az a folyamat, hogy a gyermekek nevelése nem éri el a remélt célt. Példák sokaságával találkozunk a médiában és környezetünkben; ez hatalmas, egész generációt átható nyomorúság.

Ugyanilyen fájón érint bennünket saját gyermeknevelésünk csődje is. Tanítjuk gyermekeinket, szeretjük őket, imádkozunk értük, cipeljük gyülekezetbe, programokra, keresztyén táborkba, sok-sok módját keressük annak, hogy megvédjük, óvjuk, megfelelő lelki táplálékkal erősítsük őket. Gyülekezeti gyermekmunkásokat képzünk és állítunk szolgálatba, de még örömtelienk tűnő növekedés után is megtörténik, hogy később valami elromlik.

Különösen is terhes számunkra az, ha hibáztunk, és felelősségünk eredményével találkozunk a kibontakozó sikertelenségben. Fájdalmas érzés ez, mert nem csupán személyes a kudarc, hanem éppen azt éri kár, akiért fáradtunk, akiért minden történt, akit szeretünk.

Elsőként a címben említett kudarc kettős jellegére szeretnék rámutatni. Ugyanis a gyermeknevelés kudarca, csődje egyrészt akkor jelentkezik, amikor maga a nevelő jut csődbe. Ez fakadhat abból a tényből, hogy ő is bűnös természetű, aki akaratlanul is hibázik, de lehet az ok a felkészületlenség és lelkiismeretlenség is. Ez eredményezi azután a nevelő személyes kudarcát, csődjét.

Másrészt a nevelés nem csak személyes okból szenvedhet kudarcot, hiszen az csak eszköz; nem csodaszer, nem varázsvessző, amit használva bármilyen probléma megoldható. A nevelésnek, mint cselekvésnek, de mint tudománynak is vannak határai. Képtelen ugyanis bűntelenné, hibátlanná, tökéletessé tenni az embert. Amíg egy-egy konkrét

bűnről, rossz szokásról le lehet valakit szoktatni, és erényekre ránevelni, addig az ember bűnös természetét neveléssel megváltoztatni lehetetlen. Neveléssel senki sem tud örök életet közvetíteni, azt csak Jézus Krisztus adhatja. A gyermeknevelés csődje ebben az esetben jelenti a nevelhetőség lehetetlenségét, azt a helyzetet, amikor bármilyen nevelés eleve kudarcra ítélt eszköz a kezünkben. Ezt nevezhetjük a nevelés csődjének.

De az előbb részletezett, kettős jellegű kudarc mindegyike egyúttal a gyermekek csődje lesz, mert ők a következmények elszenvedői. Fájó eredmény ez számunkra: igazi kudarc, valóságos csőd.

A továbbiakban ezeknek a kudarcoknak, csődöknek további jellemzőit ismertetnénk.

– Az alap, amire a nevelés támaszkodhat: az isteni kijelentés

Minden társadalmi cselekedetnek, így a nevelésnek is rendelkeznie kell ideológiai, eszmei alapokkal, amire tekintettel a felépítmény eszközeit, módszereit kiválasztják. Ez az alap általában egy hatalmas gondolathalmaz; azaz Istenre, emberre, a gyermeket körülvevő lelki, emberi, tárgyi világra vonatkozó ismeret, állítás, feltételezés. Ha ezek a gondolatok hibásak, hazugok, akkor a nevelés csődbe fog jutni. A Biblia is ismertet ilyen rossz alapot: „Azt gondolja magában a bolond: nincs Isten” (Zsolt 14,1). Mivel nincs isteni valóság, ezért nincs örökkévalóság és nincs Isten előtti felelősség. Napjaink másik ilyen téves felvilágosult alapfelfogása a nevelés tan axiómája: az ember alapvetően jó. Erre építkezik a humanista neveléstudomány. A világképet pedig az Istent kihagyó, az ölést és a halált fejlődési elvként bevezető evolúciós elmélet határozza meg.

A következményeket már történelmi léptékekkel is szemlélhetjük, amikor megismerhettük a diktatúrákban nyomorultul tönkretett, megkínzott, elpusztított, vagy a gyengébb letaposásával,

elpusztításával érvényesülni akaró úgynevezett homo sapiens-t – a legértelmezebb embert.

– A célkitűzés, amire a nevelés irányul

Céltudatoság nélkül nem beszélhetünk nevelésről, így, amikor a nevelési kudarcra találkozunk, akkor a megfelelő alap mellett esetleg a nevelési cél hibás meghatározása jelentette a probléma forrását. Célként kezeljük azt, amit a neveléssel el akarunk érni, amivé formálni szeretnénk a gyermeket. Ilyen célokat ismerünk jelenleg: a társadalom számára hasznos ember, a fogyasztói modell, illetve az önmagát megvalósító ember. De ismerünk egészségre, családi életre, sikeres karrierre, lelki egészségre, környezet-tudatosságra és még ki tudja, mi mindenre nevelést. Miközben mi is elismerhetjük, hogy például az egészség vagy környezetünk megóvása fontos érték, de az kérdéses, hogy elégséges az, ha csak ezeket tűzzük ki célul? Makkegészségesen, rendezett környezetben, Jézus Krisztus nélkül csak boldogtalan és elveszett életet él az ember. Így a célnak tartalmaznia kell azt, hogy a nevelő Isten közelébe szeretné eljuttatni a rábízottakat.

– A módszer, mint nevelési eszköz

A módszer jelenti azoknak az eszközöknek összességét, amelyekkel a nevelés célját el akarjuk érni. Ezek közé sorolhatjuk a személyes példaadást, a fegyelmezést, a dicséretet-jutalmazást, büntetést, terhelést, pihenést, problémamegoldó és -felvető gyakorlatokat stb. A választott módszereknek mindig összhangban kell állnia az alappal és a célkitűzéssel.

– A fénysugár, ami nélkül a nevelés mindig kudarcra végződik

Ez a fénysugár a reménység. Lehet bár biblikus a nevelési alapunk, hibátlan a célunk és ehhez a legtökéletesebb az alkalmazott módszerünk, bűnös és tökéletlen emberi voltunk miatt mégis elkerülhetetlen lesz a nevelési kudarc. Reménységet jelent számunkra Isten

biztatása: „... és én veletek vagyok minden napon, a világ végezetéig”. Ez már nem is reménység, hanem a ködöt, felhőt oszlató ragyogó fény, ugyanis Krisztus részese gyermekeink nevelésének, jelen van életükben, formálja a számunkra elérhetetlen érzésvilágukat, kimunkálja jövőjüket. Aktív, cselekvő Urunk megvalósítja terveit gyermekeink életében, amihez nem csak a szegényes emberi eszközök állnak rendelkezésére.

Jézus Krisztus bűnt és halált legyőző, életre szabadító ereje ma is megnyilvánul. Ez a reménység a nevelőt két fontos tevékenységében erősíti meg.

Az első, hogy komolyan veszi a felszólítást: Ora et labora! Imádkozz, és dolgozz! Imádkozunk, mert elismerjük, hogy a nevelésben Jézus Krisztusra szorulunk. Sok lelki, teológiai, pszichológiai, pedagógiai igazságot ismerünk, végül mégis Jézus Krisztustól kérjük a

segítő megoldást: „Csak szólj egy szót, és meggyógyul!”

A második pedig az aktivitás, éppen azért, mert komolyan számolhatunk Jézus Krisztus aktivitásával, cselekvésével, ezért bátran és céltudatosan, testünket sem kímélve haladunk a cél felé, mert bizonyosak vagyunk abban, hogy ő nem fog kudarcot vallani, csődöt jelenteni.

Cs. Nagy János / Budakalász

KÁLVIN JÁNOS ÉS A KÁLVINIZMUS

A Magyarországi Református Egyház, a világ valamennyi református egyházával közösen, 2009-ben ünnepli Kálvin János születésének 500. évfordulóját. Az egyházi Zsinat, a Kálvin Bizottság javaslatára úgy döntött, hogy a nagy jelentőségű évforduló ünneplését meghosszabbítja 2014-ig, Kálvin halálának 450. évfordulójáig. Ezért a következő esztendő Kálvin emlékévek 2009-2014 néven kapnak szerepet az egyház életében.

A születési évforduló kapcsán elsősorban a kálvini reformáció jelentőségét szükséges kiemelni. Általános az a meggyőződés, hogy a kálvini hagyaték sokféleképpen hat napjainkban is, így amellet, hogy az emlékévek során foglalkozunk életével, elengedhetetlennek tűnik annak bemutatása, hogy a nagy reformátor milyen közvetlen hatással volt korára, a világ- és egyháztörténelemre, különösképpen a magyarság sorsára.

Élete

Jean Calvin, azaz (magyarul): Kálvin János, a franciaországi Noyonban született 1509. július 10-én. Ősei tengerészek voltak, apja, Gérard, azonban már városi jegyző és káptalani ügyvéd lett, és egy gazdag polgár lányát, Jeanne Le Franc-ot vette feleségül.

Kálvin János 1527-től Párizsban dialektikát és teológiát tanult, majd Orléansban végzett jogi és bölcsészeti tanulmányokat. 1532-ben adta ki első munkáját, a Seneca De Clementia című művéhez írt kommentárját. Rokona, Robert Olivetan hatására a reformáció mellé állt.

1533-ban jogi doktorátust szerzett, de jogtudományal a későbbiekben már

nem foglalkozott. Folyamatosan részt vett a reformációt pártoló titkos összejöveteleken. Egyik beszéde miatt még ebben az esztendőben menekülnie kellett Párizsból. Egy ideig barátjánál, Du Tillet angouleme-i kanonoknál élt, majd I. Ferenc francia király nővérénél, Navarrai Margitnál talált menedéket.

1534-ben térhetett vissza Párizsba. Állítólag Szervét Mihállyal kívánt vitát folytatni, de Szervét kitért előle. Több fiatallal együtt a papság ellen zajos tüntetést kezdeményezett, ezért nyolc napra elzárták. Ezután éjjeli mise elleni falragaszokat tűztek ki a királyi kastélyra, amiért Bazelba kellett menekülnie, ahol 1835-ben befejezte az Institutio Religionis Christianae (A keresztény vallás rendszere) című világhírű művét; ami őt végül a francia reformáció fejévé emelte. A könyvet latinul írta, majd saját maga fordította francia nyelvre. Az első kiadás 1536-ban jelent meg, amit számos kiadás követett. Kálvin később a szövegen többször módosított, a véglegest 1559-ben adta ki. Magyarra a 17. század első felében – elsőként – Szenci Molnár Albert fordította le.

Guillaume Farel meghívására (az ő nevéhez fűződik Genf reformációja) 1536. júliusában Genfbe utazott. Farel kérésére – segítő társul – vallástanítói, majd lelkészi állást fogadott el. 1537-ben írta meg első kátéját franciául, majd a következő évben latinul a másodikat. Mindketten szigorú egyházfegyelmet követeltek, ugyanakkor létrejött egy ellenpárt is, aminek tagjai magukat libertinusnak nevezték. Az összeütközés a lelkészi kar és városi tanács közt egyre inkább elkerülhetetlenné vált.

1538-ban a tanács, a lelkészek megkérdezése nélkül, elrendelte az úrvacsorának a berni egyház szokása szerinti, azaz ostyával történő kiszolgáltatását. Mivel Kálvin ehhez nem járult hozzá, száműzték a városból.

Szeptemberben Martin Bucer meghívására Strasbourgba települt át, ahol a hugenotta menekültekből alakult gyülekezet lelképásztora lett. 1540-ben itt vette feleségül a holland származású özvegyasszonyt, Idelette de Bure-t. Sajnos, felesége kilenc évvel később meghalt.

Az V. Károly császár által egybehívott frankfurti (1539), hagenai, worms-i és regensburgi (1540) birodalmi gyűléseken ő képviselte a református irányzatot. Itt találkozott és kötött barátságot Philip Melanchtonnal. A zsinati egyeztetési kísérletet egyébként a pápa követe meghiúsította, így ezek eredmény nélkül záródtak.

Közben a genfi tanács 1540-ben visszahívta Kálvint, aki hosszas fontolgatás után, a következő év őszén tért vissza Genfbe, ahol elfogadásra azonnal benyújtotta az általa készített egyházi rendszabályzatot. Ezt a tanács jóváhagyta, így az Genf „egyházi alkotmánya” lett. Felállították – felerészben egyházi, felerészben világi tagokból – a konzisztóriumot (egyháztanács), ami az egyházi hatalmat gyakorolta, és közvetlen befolyással bírt a város világi igazgatására is.

1549-ben Bullingerrel Zürichben úrvacsora-egyezményt kötött. 1553-ban pedig, az inkvizíció által is halálra ítélt, Genfbe szökött Szervét Mihályt felismerték és elfogták. Végül a nagytanács döntése értelmében máglyára vetették.

Kálvin 1555-ben szilárdította meg hatalmát. A libertinusokkal végső összeütközésre került sor, miután Kálvin – a nagytanács döntése ellenére – megtagadta az úrvacsora kiszolgáltatását vezetőjüktől, Ami Bertheliertől. A libertinusok végül elmenekültek a városból.

Kálvin vezetésével Párizsban összeült a református nemzeti zsinat, amelyik elfogadta a Confessio Gallicanát (Francia Hitvallás) és az Egyházfegyelmi Rendtartást.

Kálvin 1564. május 27-én Genfben hunyt el.

Egyházreformja

Kálvin volt Zwingli mellett a svájci reformáció legjelesebb képviselője, akinek hatása egész Európára kiterjedt. Megreformálta az egyházi énekeket, ő ajánlotta templomi használatra a zsoltárokat (Clément Marot francia költő fordításában). 1542-ben megalapította a „Lelkészek Testületét”, ami a tanbeli tisztaságra volt hivatott vigyázni. Személyes gyűjtéssel hozzájárult az 1559-ben megnyitott Genfi Akadémia megalapításához, ahova vezető tanárnak tanítványát és barátját, Theodor Béza-t hívta meg. Neki köszönhető, hogy Genf az irodalmi tevékenység központja lett, és munkássága idején 30 nyomda működött a városban. Genfen kívüli hatása még jelentősebb: Franciaországba 150 lelkeszt küldött, a hugenotta egyház pedig az 1559. évi első zsinaton 2000 gyülekezettel a kálvini hit- és egyházigazgatási elveket fogadta el; de Anglia, Skócia, Hollandia, Észak-Amerika, Cseh- és Morvaország, Lengyelország, Magyarország és Erdély református egyházai is a kálvini hitelvek szerint alakultak meg.

Művei

Írásos munkái egybegyűjtve, 12 kötetben, először Genfben (1617), azután 1671-ben Amszterdamban jelentek meg. Halálának 300. évfordulóján három strassburgi hittudós indította el Kálvin műveinek (Opera omnia) legteljesebb kiadását. Az első kötet 1863-ban, az ötvenedik 1894-ben jelent meg – és ez még nem is tartalmazta a teljes hagyatékot. Szintén erre a jubileumra, de már Genfben, közadakozásból létrehozták a „reformáció csarnokát”, születésének 400. évfordulóján határozták el a genfi Reformátorok Fala megépítését, amit végül 1917-ben avattak fel.

Kálvin és a magyarok

Hazánkban a reformáció terjedése a mohácsi tragédiát követően gyorsult fel. Kezdetben a lutheri eszmék nyertek teret (Sztárai Mihály, Dévai Bíró Mátyás), később azonban az olyan nagy tehetségű reformátorok, mint Szegedi Kis István és Méliusz Juhász Péter már inkább Kálvint fogadták el irányadó tekintélynek. Magának, Kálvinnak, kevés kapcsolata volt a magyarokkal. Talán ezért is történhetett, hogy abban az időben szinte alig fordították le műveit nyelvünkre (mindössze a Genfi Káté egy töredéke maradt fenn Méliusz fordításában), s mivel éppen emiatt kevesen ismerték őt, így inkább Bullinger tanai terjedtek el az országban. Ezért Kálvin hatása közvetetten volt érezhető.

Így történhetett meg, hogy legközelebbi munkatársának, Bézának, 1560-ban írt hitvallását atyáink már 1562-ben aláírták tarcali zsinatukon, 1563-ban pedig a Tordán összegyűlt erdélyi lelkeszek zsinata is csatlakozott hozzá.

Kálvin munkásságával a halálát követő időszakban ismerkedtek meg teológusaink. 1596. év nyarán Szenczi Molnár Albert társaival eljutott Genfbe, hogy tiszteletét tegye a reformátor sírjánál, amit maga, az idős Béza mutatott meg, mert a sír – a reformátor végakarata szerint – jeltelen volt.

A helvét reformáció hazánkban Kálvin és Bullinger nyomdokain a Tiszán innen és túl, valamint Erdélyben az ezeröttszáz-hatvanas évek közepére terjedt el, de megvetette lábát az ország nyugati és északnyugati területén is.

Margit István / Pécel

MURAKÖZY GYULA: KÁLVIN

Két arca van: az egyik rám mered,
Mint büszke kőszirt nyüzsgő völgy
felett,
Lelkünkbe néző lelkiismeret.

Dacos kemény arc. Gránitból
faragták.
Tekintete a végtelen szabadság.
Belécsonkulnak gyilkos, balga
szablyák.

Századok fölött virraszt egyedül,
Magános, büszke csönd veszi körül,
Lelkén az óriások gondja ül.

A másik arca szenvedő, szelíd...
Hordozza titkon mások könnyeit;
S magányok mély völgyébe rejtezik.

Alázatos arc... Remegő gyerek...
... Amazt mi látjuk, földi emberek,
Ezt csak az Úr, a csillagok felett.

IN MEMORIAM...

Halottaink:

✠ **Czövek Olivér** (1931) Vecsés,

✠ **Gyarmati Jánosné** (1926)

Kazincbarcika,

✠ **Horváth János** (1927) Budapest,

✠ **Martinidesz László** (1953) Budapest,

✠ **Németh István** (1922) Nyírbátor,

✠ **Szabó Szilveszterné** (1927) Pécel,

✠ **Vad Ferencné** (1926) Debrecen

*

Amilyen izgalommal és várakozással készültünk a karácsonyi ünnepre, majd az azt követő évfordulóra, olyan váratlanul értek bennünket a kedves és szeretett szövetségi tagjaink haláláról érkező híradások.

Olyan testvérektől búcsúzunk ezekkel a sorokkal, akikről nagyon sok kedves emléket őrzünk. Őrállók vagy háttér-munkások voltak ők, de mindenképpen

olyanok, akiknek életén felragyoghatott Isten dicsősége.

Az Úr vigasztalja meg ittmaradt szeretteiket, szövetségünk tagjait!

Emlékük legyen áldott!

*

(A következő oldalon három testvérünkről részletesebb megemlékezést is közlünk.)

*

† Czövek Olivér

(1931 – 2009)

(felolvasva: 2Kor 1,3-4)

Gyászoló Család, Gyászoló Gyülekezet!

Czövek Olivér lelkipásztor testvérünk halála után több szép és kedves megemlékezés született már, és bizonyára fog is még születni. De mostani istentiszteletünk elsősorban mégsem a megemlékezés alkalma, hiszen egy református lelkipásztor temetésén vagyunk, aminek lényege nem lehet más, mint ami a lelkipásztor szolgálatának is a lényege: istentisztelet.

Pál apostol, amikor a korinthusi levelet írta, olyan nehéz próbák után volt, amit felolvasott igénk „nyomorúság”-nak nevez. Ha olyan személy hal meg, akit sokan szerettek, akkor családja, és baráti köre lelki állapotát is ez a nyomorúság jellemzi.

Tegyük hát fel a kérdést, hogy mit tett Pál apostol, és mit tesz azóta is sok hívő ember, amikor ilyen nehéz lelki helyzetbe kerül?

1.) Pál, mielőtt beszámolna az őt ért nyomorúságos helyzetről, elkezdte imádni Istent: „Áldott az Isten!”. Ennek okát abban találjuk, hogy az apostol meglátta, felismerte a nyomorúságban megjelenő, magát kijelentő Istent. Azt az Istent, aki a kemény emberi szívben gyakran az élet legnehezebb helyeiben végzi el legeredményesebben munkáját.

Czövek Olivér, mint magyar hívő lelkipásztor és családapa, soha nem a „könnyű” oldalon állt. Szolgálati helyein, tíz gyermeke nevelésében, lelki tuskódásaiban, harcaiban, majd élete utolsó szakaszában is nehéz harcokat kellett

vívnia. Mindezek alapján megkísérlhetne bennünket az a gondolat is, hogy úgy tűnik, mintha „mindig kifogta” vagy „rossz helyen állt” volna.

De Testvéreim! Ez csak a látszat. Nem ez történt ugyanis, hanem az, hogy Olivér kemény szívén is dolgozott az Úr! Azért dolgozott, hogy mire oda kerül Ura elé, kimunkálja benne és rajta Krisztus arcát. Isten ugyanis kiválasztotta őt az üdvösségre és a lelkipásztori szolgálatra. Márpedig „akiket eleve ismert, eleve el is rendelte, hogy azok az ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyenek...” (Rm 8,29). Czövek Olivér életútja azt jelzi számunkra is, hogy miként működik a predestináció.

És mi mást mondhatunk ezek után, ha nem ugyanazt, amit Pál apostol: „Áldott az Isten!”. A világ hasonló esetekben lázad, vég nélküli „miérteket” kiabál; mi, hívő keresztyének pedig elkezdjük dicsőíteni és imádni Istent.

2. Czövek Olivér elment, de mi itt maradtunk: Klári, gyermekei, unokái, szerettei, szolgatársai, barátai. Itt maradtunk megszorodva. De keresztesünk-e mi más és jobb vigasztalást, mint az apostol? Hiszen ő olyan vigasztalást talált, ami után így kiáltott: „Áldott az Isten, aki megvigasztal minket minden nyomorúságukban...”

Ha most mi is vigasztalást keresünk, és ezt kérdezzük: „Micsoda tenéked életedben és halálodban egyetlen vigasztalásod?”, akkor a Heidelbergi Káté első feleletét magunkra értelmezve, ezt felelhetjük: Egyetlen vigasztalásunk az, hogy Czövek Olivér, Jézus Krisztus tulajdona volt és az is maradt. Mégpedig azé a Jézus Krisztusé, aki minden bűnéért tökéletesen eleget tett azért, hogy egyszer Olivér is

tisztán, és szentül, mindörökre az övé legyen.

Mert földi életünk értelmét és értékét nem emberi kvalitásaink adják, nem az a ragyogó intellektus és műveltség, amivel Olivér is rendelkezett, hanem egy tulajdon-viszony. Az tudniillik, hogy Jézus Krisztus tulajdonai vagyunk. Isten ugyanis az övéit Krisztusba oltotta be. Ez azt jelenti, hogy Jézus halálában mi is meghaltunk. Feltámadásában feltámadtunk. Vele együtt ültettünk a mennybe. Sorsunkat; múltunkat és jövőnket Krisztusban láthatjuk. Krisztus nélkül viszont a legokosabb élet is értelmetlen és értéktelen, a legszebb halál is értelmetlen és borzalmas.

Gyászoló Gyülekezet, gyászoló Család! A ti életeteknek mi az értelme? Van-e értelme? Mert, ha Krisztus az értelme, akkor halálotok majd „nyereség” lesz. Akinek az élet: Krisztus, a meghalás: nyereség!

Czövek Olivér halálára gondolva pedig, hitünket most azzal vigasztalja Isten, hogy Olivér a legnagyobb nyereséget kapta: Krisztust.

Gyászoló Szerettei, Klári és Gyermekei! Vigasztaljon Titeket is az, hogy akik a Krisztuséi, azokat a halál sem választja el egymástól! Hisszük, hogy az a Jézus, aki Olivért megváltotta, most őt a bal kezéből átvette a jobb kezébe, s ugyanannak a Jézusnak kezében maradt, aki titeket is kezében tart. Legyen áldott Isten, Olivér életéért!

Áldott legyen Isten, aki most ezzel az evangéliummal vigasztal minket! Ámen. ■

(A 2009. febr. 21-i temetési istentiszteleten elmondta Dr. Sípos Ete Álmos. Szerkesztett közreadás)

† Németh István

(1922-2009)

(Aki nekem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgálóm is: és aki nekem szolgál, megbecsüli azt az Atya. Jn 12,26)

Tisztelettel és hálaadással állunk meg Németh István testvérünk koporsója mellett. A Biblia Szövetség elnöksége és tagsága, a barátok, a lelki testvérek és ismerősök nevében búcsúzunk a hű szolgatárstól, a kedves

testvértől – a viszontlátás bizonyosságában.

Gyermekkoromtól ismerem Pista bácsit, közel három évtizedes közös szolgálatra emlékezem. Eleinte a nyírbátori gyülekezetben, majd a Biblia Szövetség körzeti és országos munkájában szolgáltunk együtt. Megbízható, stabil munkatárs volt, akire mindig lehetett számítani.

Életére gondolva két jellemző jut eszembe: a hűséges szolgálat és az oda-szánt élet.

Hűséges volt megváltó Urához, Jézus Krisztushoz és az ő Gyülekezetéhez. Szívügye volt Isten népének sorsa és a misszió. Saját magáról, problémáiról nem sokat beszélt; inkább arról, hogyan lehetne a szövetségi alkalmakat megújítani, a presbitereket képezni. Fiatalos lendülettel és sok ötlettel munkálkodott azon, hogy az evangélium minél több emberhez eljuthasson. Feleségével, Mártikával közös szolgálatak gyümölcsei a munkahelyi bibliaórák és evangélizációk,

gyermekhetek, templomépítés – hogy csak a legfontosabbakat említsük. Komolyan vette a közösségi alkalmakat, azokon rendszeresen részt vett. Sok testvér az ő segítségével jutott el igei alkalmakra.

Jézus Krisztust követve szolgált, követte őt a megaláztatásban is: sokszor gúnyt és hátra tételt szenvedett hitéért, de ezzel nem foglalkozott. Nem az emberi elismerésre vágyott, mert tudta, hogy az csak ideig-óráig tart, hanem az Atya megbecsülésére, ami soha el nem múlik, örökké megmarad.

Egész életét odaszánta Jézus Krisztusnak, anyagi javait éppúgy, mint idejét, energiáját, gépkocsiját vagy lakását. Kedves humora és játékos természete a gyermekek előtt is kedvessé tette.

Csodaként éltük meg, amikor a legutóbbi szilveszterkor, testvéri közösgben, együtt búcsúztattuk az ősz-

tendőt. Emberileg nem sok remény volt, hogy Pista bácsi is ott lehet, hiszen láztól-betegségtől legyengülve aznap került be a kórházba. De Isten csodát tett, és az infúzió után annyira megerősödött, hogy eljöhett az alkalomra. Nála volt hegedűje, amivel Hallelujah énekeket kísért. Néhány hang kissé hamisra sikerült, amire csendesesen megjegyezte: Soha sem szerettem a hamis hangokat. Ez valóban jellemző volt rá egész életében – de nem csak a zene területén.

Pista bátyánk hazamenetele nagy veszteség hívő népünknek és családjának (feleségének és gyermekeinek) is. De a fájdalom könnyein át feltekinthetünk a halál és az elmúlás felett győzedelmes Jézus Krisztusra, ő megvigasztal bennünket. Tudjuk, hogy ővele a halál nem veszteség, hanem nyereség; nem elszakadás,

hanem hazaérkezés. Csak teste van itt a koporsóban, hallhatatlan lelke pedig az Atya jobbán, a dicsőségben. Hiszen Jézus Krisztus megmondta: „Ahol én vagyok, ott lesz az én szolgálóm is.”

Nagy vigasztalás számunkra az is, hogy tudjuk: Isten népe – mint Krisztus teste – egy, térben és időben egyaránt. Ehhez a testhez tartozik Isten minden gyermeke, akár itt, a földön él, akár már a mennyei honban van. Ez a test örök és szétszakíthatatlan. Léleken egyek vagyunk Pista bácsival mi is, és ez így marad ezután, mindörökké.

Istené legyen a dicsőség hitvalló életéért, és ő adjon vigasztalást szeretteinek, lelki testvéreknek, gyülekezeti tagoknak és mindnyájunknak! ■

(A 2009. febr. 6-i temetésen elmondta Dr. Makrai Tibor.)

† Martinidesz László (1953-2009)

Amennyiben a nekrológ kísérlet egy ember életének, munkásságának bemutatására, akkor ennek megírására éppen az lenne a legalkalmasabb, akiről a nekrológ szól. Mindenki más csupán életének egy-egy epizódját ismerheti. Visszaemlékezésünk tehát nem egyéb, mint csupán próbálkozás, hogy megláthassuk, valójában ki is volt ő?

„Egy forradalmár gyermeke voltam, magam is egy kicsit forradalmár” – írta egyik bizonyágtételében. Nem véletlenül jellemezte így magát. Édesapja az 1956-os forradalom idején tehergépkocsijával sebesült szabadságharcosokat szállított a kórházakba, így a szovjet csapatok bevonulása után emigrálni kényszerült. Franciaországba, Párizsba ment, innen azonban rövidesen továbbállt, Amszterdamban telepedett meg és kezdett új életét.

Lacit édesanyja nevelte fel, apját csak képeslapokról ismerte. Forradalmár múltja miatt gyakori megaláztatásokban, kirekesztésekben volt része. Sokáig megbélyegezték, kiközösítették. Ez a tanulmányi eredményeire is kihatott, így egy időre nevelőotthonba is került. Az itt szerzett élmények meghatározóak voltak számára.

Mivel édesanyja gyakran betegeskedett, és egyre több időt töltött el kórház-

ban, Laci sokat volt egyedül. Ezen a tényen az sem változtatott, hogy a számára eddig ismeretlen édesapa váratlanul betoppant, de a lázongó ifjú és az időközben konszolidálódott öreg forradalmár nem találta a közös hangot.

Egy könyvesboltban kapott munkát, szabad idejében pedig irányította azt a színjátszó csoportot, amit ő hozott létre. Végül mégsem a világot jelentő deszkákon talált élethivatást, hanem a filmszakmában. Ehhez arra volt szükség, hogy a Magyar Televízióban dolgozhasson, ahol rövid időn belül önállóan rendezett, és ekkor döntötte el, hogy filmrendező lesz. A főiskolára csak többszöri próbálkozás után vették fel, ahol 1988-ban szerzett diplomát, majd a Duna Televízió adásrendezője lett, ahol számos filmet készített.

Miközben karrierje felfelé ívelt, magánélete mindinkább zsákutcába jutott. Már-már ott tartott, hogy véget vet életének, amikor néhány keresztyén fiatal mellé állt, és elvitték egy bibliórásra, ahol új világ nyílt meg előtte. A gyülekezetben igazi otthonra, majd Karácsonyi Violetta színésznő személyében igazi társra lelt.

A rendszerváltás után munka nélkül maradt, de nem esett kétségbe. Tudta, hogy Isten nem feledkezik meg az övéiről. Életre hívta a Fundamentum '93

Stúdiót, ami számos sikeres film gyártásában bábáskodott. Alkotásait több filmszemlén is bemutatták.

Egy évvel ezelőtt fedezték fel szervezetében a gyilkos kórt. Megműtötték, és röviddel az operációt követően már újra munkába állt, azonban állapota rosszabbodni kezdett. Meggyötört szervezete megpróbálta felvenni a küzdelmet a végzetes támadással, de ez év januárjában szíve végleg megállt.

Isten a munka sűrűjéből, élete teljében, ám az előre elkészített kegyelmi állapotból szólította őt haza. Életéről, hitéről a továbbiakban már csak filmalkotásai, versei és egyéb írásai tesznek majd bizonyosságot... ■

M. I.

FÜLE LAJOS: A PRÓBATÉTEL

A próbatétel mindig készen áll.
A legnagyobb lesz egykor a halál,
de az életre készít mindenik.
Azoknak, kik az ISTENT szeretik,
javukra válik próba, szenvedés
és mindenféle megmérettetés.
Mint próbált ember vallom:
jó nekünk,
ha terhet hordunk és
olykor szenvedünk.

HÍREK – KÖZLEMÉNYEK

Az Országos Bibliaiskola Alapítvány tulajdonában és a Biblia Szövetség üzemeltetésében volt Ford Transit gépkocsit az Alapítvány az Ébredés Alapítványnak ajándékozta. Az ajándékot az ÉBA befektetési céllal eladta, és a vételárat (többek között) kiadványai megjelentetésére fordítja.

A gépkocsi eladását indokolta 12 éves életkora, és az ezzel együtt járó műszaki karbantartási költség emelkedése. ■

*

A Biblia Szövetség – a legutóbbi közgyűlési felhatalmazás értelmében – eladta Pécel, Felsősor utcai ingatlanát. Hálásak vagyunk Istennek, hogy ez a szerződés a súlyos gazdasági válság idején úgy teljesülhetett, hogy a hitelező bank nem akadályozta meg a hitel folyósítását a vevő részére. Az ingatlan egy három kisgyermeket nevelő házaspárnak adtuk el, akik szűk és kényelmetlen albérletüket cserélhették fel a szép és új családi házra. Kívánjuk, hogy tegye Isten számukra áldássá új otthonukat! ■

*

A Biblia Szövetség 2008 decemberében új személygépkocsit vásárolt a Ford Transit helyett. A gépkocsi 8 személyes, teher és személyszállításra egyaránt alkalmas, és jelenleg kielégíti a BSZ-nél felmerülő szállítási igényt. Típusa: Fiat Scudo Family. Az új gépkocsit január 23-án birtokba vehettük. ■

*

A Biblia Szövetség székházában lévő szálláshelyeket – egy vonatkozó kormányrendelet szerint – új besorolással kellett nyilvántartásba vetetni a város jegyzőjével. Ennek megfelelően – a BSZ Tanácsának határozata szerint – ettől az esztendőttől a szálláshely neve: *Biblia Szövetség Konferencia Központja – Ideiglenes Tartózkodást Biztosító Szálláshely.*

A jelzett változás annyiban érinti a jövőben a konferenciák résztvevőit, hogy minden szálláshelyet igénylő személy adatait egy füzetben kell rögzítenünk, akik majd aláírásukkal igazolják jelenlétüket.

A városi jegyző februárban a szálláshelyet nyilvántartásba vette. ■

*

A Biblia Szövetséggel közös szervezésben a Hajdúböszörmény, Kálvintéri református gyülekezet immár sokadszor látta vendégül a február 23-i konferencián a Kelet-Magyarországon szolgáló lelkészeket. A téma a Kálvin évhez kapcsolódott; kezdő áhítattal dr. Bölskei Gusztáv, záróval Szabadi Árpád szolgált, előadást tartott Dr. Sípos Ete Álmos (*Az Egyház, mint anya, mint Krisztus teste és mint a választottak közössége*), és Dr. Mikolicz Gyula (*Isten szuverenitása és annak konzekvenciái*). ■

*

A Biblia Szövetség, a Felügyelő bizottság javaslata és a Tanács határozata alapján eladta 93 db GÓT Ingatlanbefektetési részvényét 6000,- Ft/db vételáron. A részvényektől 15 év forgalomképtelenség után sikerült megválni. ■

*

Dr. Pereszlényi Ákos, Kanadában élt, és 2008-ban elhunyt keresztyén, hívő orvos testvérünk társadalmi-politikai-teológiai-tudománytörténeti szemléző íásaival az elmúlt két évtizedben többször is találkozhattak olvasóink a Biblia és Gyülekezetben.

Nevezett testvérünk kérésére, a Biblia Szövetség vállalta, hogy halála után létesít egy Alapot, amit feleségéről, Kiss B. Júliáról nevez majd el. Az Alap célja: támogatni keresztyén hívő emberek teológiai ismeretének elmélyítését, irodalmi munkásságát, tudományos fokozatuk megszerzését; továbbá segíteni a bibliaiskolai tanárok oktató tevékenységét, konferenciák szervezését, rendezését stb. Az alap tőkáját Dr. Pereszlényi Ákos végrendelete biztosítaná.

Dr. Pereszlényi Ákosnak a múlt évben bekövetkezett halála után a BSZ Tanácsa az Alapot létrehozta, szabályzatát megállapította, ami ennek alapján a Biblia Szövetség keretén belül, de külön nyilvántartásokkal és döntési mechanizmussal fog működni. Az

Alappal kapcsolatos további fejleményekről Szövetségünk tagjait a jövőben is tájékoztatni fogjuk. ■

*

Az Ébredés Alapítvány 2009. márciustól, határozott idejű szerződéssel, négy órás napi munkaidőben, munkatársként alkalmazza Bálint Józsefnét – első sorban az alapítványi kiadványok előkészítéséhez, szerkesztéséhez, terjesztéséhez. Isten áldja meg Gyöngyi munkálkodását közöttünk, tegye a könyvek közötti forgolódását hasznossá! ■

*

PECZNYÍK PÁL: TAVASZI VERS

Sándor, József, Benedek,
éjszakák még hidegek.
Ne fagyoskodj, gyere be,
vár a szobám melege!

Kint még néha hó szítál,
bent, lelked nyhét talál.
Tested, ha fázón remeg,
átjárja a jó meleg.

Bár néha még kint havaz,
hála, jó az új tavasz!
Vidd a havat, hideget,
hozz rügybontó meleget!

Nyomán virul a határ,
énekel majd sok madár.
Felnőttek és gyermekek
napsugárban fürdenek.

Áldjuk évszakok Urát,
Ő vezet a földön át,
Jól tudja: mi jó nekünk –
Őt dicsérje énekünk!

Áldott húsvéti ünnepet

kíván

a Biblia Szövetség Tanácsa,
a Biblia és Gyülekezet
Szerkesztősége és Kiadója, valamint
az Országos Bibliaiskola Alapítvány
és az Ébredés Alapítvány
kuratóriuma!

BUDAPESTI BIBLIAISKOLA

április 11. – 8. rész Bibliaismeret
 május 9. – 9. rész Bibliaismeret
 június 13. – 10. rész Bibliaismeret
 szeptember 12. – 11. rész Biblia teológia I.
 október 10. – 12. rész Biblia teológia II.
 november 14. – 13. rész Hermeneutika I.
 december 12. – 14. rész Hermeneutika II.

ÚJ TANFOLYAM:

szeptember 12. – 1. rész Bibliaismeret
 október 10. – 2. rész Bibliaismeret
 november 14. – 3. rész Bibliaismeret
 december 12. – 4. rész Bibliaismeret

A Budapesti Bibliaiskola más kihelyezett tanfolyamoktól eltérő feltételekkel működik, ezért kérjük, hogy aki ezen a tanfolyamon szeretné pótolni elmaradását, az mindenképpen előzetesen egyeztessen Csapkovics Bertalan bibliaiskolai munkatársunkkal (tel.: 30/757-1873, e-mail: csapkovicsb@gmail.com).

Aki az új tanfolyamra szeretne jelentkezni, az a www.bpbibliaiskola.hu honlapon tájékozódhat a feltételekről.

„KEZDETEK”

TANULMÁNYI VERSENY

A Biblia Szövetség Protestáns Teremtéskutató Köre hetedik alkalommal hirdet tanulmányi versenyt középiskolás diákoknak

Egy keresztyén tudós élete, hite és munkássága – címmel

Feladat: 5-8 oldalas esszé írása megtért, hívő, keresztyén, a bibliai teremtést valló, (élő vagy már elhunyt) magyar vagy külföldi tudós, kutató bemutatása – a Darwin-év ellenpontjaként. Különösen fontos annak kiemelése, hogy Istenbe vetett hite milyen hatást gyakorolt az életére és munkásságára.

Beküldés: 2009. május 10-ig

elektronikusan (doc, docx, rtf vagy pdf) az imreszilagi@hotmail.com (Szilágyi Imre) és cs_matyi@yahoo.com (Cserháti Mátyás) email címekre.

Eredményhirdetés: A GeMini (Genezis Minikonferencia) 2009 – Tavasz konferencián (Budapest, 2009. május 23-24.), továbbá a pályázók írásbeli értesítést is kapnak 2009. június 15-ig.

A GeMini 2009 – Tavasz konferencián minden pályázó részvételi és szállásdíját térítjük.

Díjazás: I. hely: 50 000 Ft; II. hely: 40 000 Ft; III. hely: 30 000 Ft

Értékelési szempontok: - A kiírt téma világos, logikus kifejtése (max. 20 pont); - Bibliusság és a tartalom kapcsolata (max. 20 pont); - Külső megjelenés, nyelvhelyesség (max. 10 pont)

bővebben: www.kezdetek.hu

FONTOS KÉRDÉSEK

– HELYESEN ÉRTJÜK A BIBLIÁT? –

A Biblia Szövetség Fontos kérdések előadássorozatának következő rendezvénye:

– május 10.: **A „fenevad bélyegének” korába léptünk?**
 Az előadás 17 órakor kezdődik a Budapest Nagyváradi ref. templomban (VIII. ker. Üllői út 90.), amit beszélgetés követ. Mindenkit szeretettel várnak a szervezők!

BIBLIAISKOLAI TANFOLYAMOK

– ALAPFOKÚ –

2009. év (II-IV. negyedév)

CEGLÉD:

április 18. – 14. rész Hermeneutika II.
 június 6. – 15. rész Dogmatika I.
 október 3. – 16. rész Dogmatika II.
 november 21. – 17. rész Dogmatika III.
Szervező: Tóth Irén, 2700 Cegléd, Petőfi u. 6.;
 Tel.: 53/310-059, 20/486-3265

TISZAKESZI:

május 16. – 15. rész Dogmatika I.
 szeptember 12. – 16. rész Dogmatika II.
 október 10. – 17. rész Dogmatika III.
 december 5. – 18. rész Etika I.
Szervező: Tima László, 3458 Tiszakeszi, Községháza út 58.;
 Tel.: 20/569-0442

TATABÁNYA (Új tanfolyam!):

május 16. – 2. rész Bibliaismeret
 szeptember 12. – 3. rész Bibliaismeret
 október 10. – 4. rész Bibliaismeret
 november 21. – 5. rész Bibliaismeret
Szervező: Lázár Sándorné, 2800 Tatabánya, Arany J. u. 8.;
 Tel.: 30/754-6350

PÉCEL (Új tanfolyam!):

augusztus 28-30. – 1-2 rész Bibliaismeret
 október 23-25. – 3-4. rész Bibliaismeret
Szervező: Biblia Szövetség, 2119 Pécel, Kálvin tér 2/B;
 Tel.: 28/452-334

*

A tanfolyamra mindig a megnevezett szervezőnél kell jelentkezni. Pécelen bentlakást és teljes ellátást biztosítunk. A kihelyezett tanfolyamokra a résztvevők bejárhatnak mindenki önellátó.

*

Változás a kihelyezett bibliaiskolák formájában

Jövő évtől kezdve az alapfokú és szakirányú bibliaiskolákban az eddigi két napos képzésről átállunk az egynapos képzésre (a péceli székházban rendezett képzések kivételével). Ez azt jelenti, hogy 2009. januárjától egy-egy bibliaiskolai rész szombat 9.00-18.30-ig tart. Mivel azonban a bibliaiskola tartalma majdnem változatlan, így a tanfolyam a jelenlegi 10 hétvége helyett, 20 szombatot vesz majd igénybe. Ennek megfelelően a képzések számozása is megváltozik 1-20-ig. A Péceli székházban meghirdetett bibliaiskolák változatlanul péntek este 18.30-kor kezdődnek és vasárnap délután 16.30-ig tartanak, mivel ezt a bentlakásos képzést elsősorban az ország távolabbi részéből érkezőknek tartjuk fenn. Itt egy hétvégén (az új beosztás szerint) két anyagrészt veszünk át (Pécelen tehát a teljes alapfokú képzés továbbra is 10 hétvégét jelent).

*

Folyóiratunk legközelebb 2009 júliusában jelenik meg.
 Lapzártá: 2009. május 31.

MEGHÍVÓ

A Biblia Szövetség 21. rendes, éves **közgyűlését** és tavaszi **csendesnapját** tartja

2009. április 25-én 10 órától

**Budapesten, a Nagyvárad téri
református templomban
(VIII. ker. Üllői út 90.).**

***

Tervezett szakmai program,
amiről a közgyűlés tárgyal és szavaz:

- *főtitkári beszámoló,*
- *közhasznúsági jelentés (2008. év),*
- *zárszámadás beterjesztése (2008. év),*
- *Felügyelő bizottság jelentése,*
- *2009. évi költségvetés,*

*

A lelki program: szervezés alatt

*

Amennyiben a meghirdetett időpontban a közgyűlés határozatképtelen, akkor a megismételt közgyűlést **2009. április 25-én, 11.00 órakor** a fent jelölt helyszínen tartjuk, amelyik már létszámra tekintet nélkül lesz határozatképes.

Kérjük a Szövetség tagjait, hogy 9.00-10.00 között a helyszínen aláírásukkal igazolják részvételüket, amikor majd kézhez kapják a közgyűlés tárgyalási anyagát is!

A regisztráció lezárása után érkező tagjaink a szavazásban – sajnos – aktívan nem vehetnek már részt.

*

A Biblia Szövetség tagjait és az érdeklődőket szeretettel várja a BSZ Tanácsa!

A Biblia Szövetséget az 1989. év május 1-jén megtartott első közgyűlésen, a Budapest Kálvin téri református gyülekezeti teremben alapította meg 150, hazánk különböző városából és falvaiból érkezett hívő keresztyén ember. Az elmúlt évtizedek közös szolgálatában, a szakkonferenciák lelkiségében, a csendes hetek-napok üzeneteiben, a bibliaiskolai tanfolyamok tananyagában, a körzeti alkalmak meghitt közösségében, de a számtalan kiadványban, állásfoglalásban, előadásban, valamint a testvéri beszélgetésekben és lelki gondozásban számba sem vehető áldást ajándékozott már Mennyei Atyánk a Biblia Szövetség tagjainak, de barátainknak – és hisszük, hogy hazánk keresztyénségének és honfitársainknak is. Azzal szeretnénk emlékeztetni a húsz éves évfordulót, hogy

2009. szeptember 05-én, szombaton, Pécelen
tagjainkkal, barátainkkal, az érdeklődő keresztyén emberekkel közösen ünnepelünk.

Az ünneplés központi gondolata: a

TALÁLKOZÁS

Találkozás, ami lehetőséget biztosít az ismerkedésre, a barátkozásra, a régi kapcsolat megerősítésére, Isten igéjével való közösségre, az együttes éneklésre és imádságra.

Hívünk tehát mindenkit! Kicsiket és nagyokat; azaz gyermekeket, fiatalokat, középkorúakat és idősebbeket, töltsük el ezt a napot egymással és

Isten Szentlelkével közösségben!

Testvéri szeretettel, a Biblia Szövetség Tanácsa

* * *

A találkozó programjának előkészítésén fáradoznak már szervezetünk tagjai.

A részletes programot olvasóink a legközelebbi, júliusban megjelenő lapszámunkban ismerhetik meg, a Biblia Szövetség tagjainak pedig személyes meghívót is küldünk majd.

Néhány részlet a tervezetből:

- 10.00 órakor közös istentisztelettel kezdünk,
- majd különböző érdekes témákkal várják az érdeklődőket a szekciók,
  - közös ebéd (meleg étel),
  - utána barátkozás, beszélgetés következhet,
- délután pedig egy színelőadással, ének-zenei blokkal kedveskednek szolgáló testvéreink.

*

- A kisgyermek számára játszóházat biztosítunk,
  - a fiatalokról sem feledkezünk meg,

- tervezünk használt könyv- és ajándékvásárt, ahol könyvek és különböző tárgyak keresnek új gazdát (már most gyűjtjük Pécelen ehhez a tárgyakat, de örömmel fogadunk résztvevőinktől is ilyeneket).

A részvétel mindenki számára ingyenes, aki egy-egy tányér sós vagy édes süteménnyel szívesen hozzájárul az ebéd utáni kávé mellé felkínált desszerthez, azt köszönettel fogadjuk.

*

Amire már most nagy szükségünk van:

- segítő kezekre szervezőként, rendezőként, szolgálóként, takarítóként...
- imádkozó testvérekre, akik áldást, védelmet, elrejtettséget, fizikai erőt és lelki táplálékot, anyagi háttérrel, valamint megfelelő időjárást kérnek Istentől a találkozó előkészítéséhez, rendezéséhez és a programokra!

A Biblia és Gyülekezet című folyóiratra a 11742331-20003610 számlaszámon vagy postai utalványon lehet előfizetni

Előfizetési díj 2009-ben: belföldre: 2.000,- Ft/év; (1.500,- Ft/pld. 10 pld. felett); külföldre: - európai országokba: 4.000,- Ft/év; - egyéb országokba: 5.200,- Ft/év. Az előfizetés nélküli árus példány ára 350,- Ft. A folyóirat megjelenik negyedévenként.

A Biblia és Gyülekezet szerkesztősége és kiadóhivatala: a Biblia Szövetség címén

Kiadja a Biblia Szövetség megbízásából az Ébredés Alapítvány, felelős kiadó: Szabó László

* * *

Biblia Szövetség címe: H-2119 Pécel, Kálvin tér 2/B Telefon/fax: 06 (28) 452-334 Internet: www.bibliaszov.hu E-mail: bsz@bibliaszov.hu
felelős szerkesztő: Dr. Sípó Ete Álmos; szerkesztő: Dr. Mikolicz Gyula; rovatok: Cseri Kálmán, Sípó Ete Zoltán, Dr. Mikolicz Gyula, Margit István;
címlapkép: Koncz András; tördelés: Horváth Mária

Nyomatás: M és M Goldprint Kft. 1107 Bp., Mázsa u. 3. – HU-ISSN 0866-2932

(Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza!)